

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi
13-10-2004
Soir

woensdag
13-10-2004
Avond

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Excusés	1
Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement	1
<i>Orateurs:</i> Greta D'hondt, Damien Yzerbyt, Hans Bonte, Marc Verwilghen , ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique, Maggie De Block, Marie-Claire Lambert, Filip De Man, Francis Van den Eynde, Muriel Gerken, Claude Marinower, Jan Mortelmans	

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering	1
<i>Sprekers:</i> Greta D'hondt, Damien Yzerbyt, Hans Bonte, Marc Verwilghen , minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid, Maggie De Block, Marie-Claire Lambert, Filip De Man, Francis Van den Eynde, Muriel Gerken, Claude Marinower, Jan Mortelmans	

SEANCE PLENIERE

du

MERCREDI 13 OCTOBRE 2004

Soir

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 13 OKTOBER 2004

Avond

La séance est ouverte à 20.35 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 20.35 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Renaat Landuyt, Marc Verwilghen.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

Annemie Roppe, Greet van Gool, pour raisons de santé / wegens ziekte.

01 Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement**01 Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering**

La discussion de la déclaration du gouvernement est reprise.
De bespreking van de verklaring van de regering is hervat.

01.01 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb een klein probleem. De minister van Werk is niet aanwezig. Mijn toespraak handelt hoofdzakelijk over werkgelegenheid. Ik heb een aantal heel concrete vragen die ik aan de eerste minister wilde stellen. Ik kan alle begrip opbrengen voor de afwezigheid van de eerste minister, maar ik zou toch graag zien dat mijn concrete vragen beantwoord worden door de minister van Werk.

Ik zal alvast beginnen met mijn inleiding, mijnheer de voorzitter. Gisteren heb ik de eerste minister – met afhappende schouders en gebroken vleugels – aanschouwd en aanhoord tijdens zijn beleidsverklaring. Ik hoopte stilletjes, tegen beter weten in, dat het uiteindelijk tot de eerste minister zou zijn doorgedrongen dat er in ons land 613.000 werkzoekenden zijn, waarvan ongeveer 200.000 oudere werklozen. Dat zijn geen bruggepensioneerden, maar oudere werklozen. Tegenover de 12.000 bijkomende jobs dit jaar, zoals hij daarnet vermeldde, moeten wij 55.000 bijkomende werkzoekenden stellen. Dat betekent dus een zwaar deficit. De 55.000 bijkomende werkzoekenden sinds januari 2004 zijn volledige werklozen, terwijl de 12.000 nieuwe jobs eerst nog in fulltime equivalenten moeten worden omgezet, voor ik die op hun volle waarde wil aannemen.

Ik had gehoopt dat wij in de beleidsverklaring kennis zouden kunnen nemen van een aantal concrete, realistische, op resultaat gerichte

01.01 Greta D'hondt (CD&V): Mes questions ont essentiellement trait à l'emploi, bien que la ministre compétente en la matière ne soit pas présente. A l'occasion de la déclaration de politique fédérale, 613.000 demandeurs d'emplois et 200.000 chômeurs âgés ont appris que 12.000 emplois seraient créés cette année. Malheureusement, 55.000 demandeurs d'emplois supplémentaires sont venus gonfler les statistiques du chômage depuis le 1er janvier 2004. Il s'agit de demandeurs d'emplois à temps plein, or, nous ignorons à combien d'emplois à temps plein ces 12.000 emplois supplémentaires correspondent.

J'avais espéré que la déclaration de politique fédérale comporterait des mesures permettant d'insuffler une - indispensable - bouffée

en financieel goed berekende tewerkstellingsmaatregelen. Deze maatregelen zouden immers de noodzakelijke zuurstofstoot geven aan onze economie en onze werkgelegenheid.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de niet-oplossing van het tewerkstellingsdossier van de voorbije weken, DHL, was natuurlijk een groot teken aan de wand dat de 613.000 werkzoekenden in dit land zich ook in deze beleidsverklaring geen illusies zouden moeten maken. De VLD kan natuurlijk wel wat besparingen doen, want bij de volgende kiescampagne zullen zij verder werk mogen zoeken, maar dan wel voor 100.000 tot 150.000 werkzoekenden meer dan dit jaar het geval was.

Sta mij toe te zeggen dat de werkgelegenheidsmaatregelen die ik gisteren mocht aanhoren en die ik de voorbije uren kon lezen mij in de plaats van de noodzakelijke zuurstofstoot van onze economie en onze werkgelegenheid eerder doen denken aan de catalogus van 3Suisses. Leden van de regering, verschuil u niet achter uw respect voor het sociaal overleg. Voor u op de tribune staat iemand die nooit haar respect voor het sociaal overleg onder stoelen of banken heeft gestoken omdat het niet alleen voor het sociale, maar ook het economische reilen en zeilen van dit land een zeer belangrijke troef is. Ik word wel een beetje lastig als het onvermogen om sluitende tewerkstellingsmaatregelen voor te stellen wordt verborgen achter het respect voor het sociaal overleg. Dan wordt een catalogus aangeboden waarover zagezegd met de sociale partners zal worden gesproken en waarover overleg zal worden gepleegd. Naar mijn aanvoelen, ik hoop dat ik mij vergis maar ik denk van niet, zullen de sociale partners, wanneer ze uit uw 3Suisses-catalogus kiezen als antwoord krijgen dat het product uitgeput is, dat de juiste kleur of maat niet meer beschikbaar is of dat het product nooit werd gefabriceerd.

Na lezing van uw 3Suisses-catalogus met 7 paden en 30 voorstellen is het, bij mij alleszins, niet overgekomen als het signaal dat men de boodschap naar de tanende werkgelegenheid in dit land begrepen heeft en dat men begrepen heeft hoe dat moet worden aangepakt.

Ik had graag gehad dat de minister hier was omdat ik mijn betoog wil samenvatten in een aantal heel concrete vragen. Het gaat over de geloofwaardigheid van de tewerkstellingsmaatregelen, over de overtuiging, of het trachten van ons te overtuigen, dat het in de regering, samen met de administraties, zeer goed bedacht, overwogen en bediscussieerd is. Dat wantrouwen van mij zal voor een deel weggenomen worden wanneer ik op mijn vragen een heel concreet antwoord zou kunnen krijgen.

Mijnheer de voorzitter, u stelt uw kalender nooit bij. Omdat ik niet wist of ik op 13 of 14 oktober zou spreken, heb ik mijn uiteenzetting samengevat in 14 concrete vragen.

d'oxygène à l'économie. À cet égard, l'approche de la question DHL n'augurait rien de bon. Les mesures relatives à l'emploi font penser à un catalogue de 3 Suisses : le gouvernement propose sept pistes et trente mesures, parmi lesquelles la concertation sociale doit faire son choix. Mais les partenaires sociaux s'entendent probablement annoncer par le gouvernement que ce qu'ils ont choisi dans le catalogue n'est pas livrable.

Je n'ai pas l'impression que le gouvernement a véritablement compris que la situation en matière de chômage a pris des proportions dramatiques. Je n'ai pas davantage le sentiment que les mesures préconisées ont fait l'objet d'une réflexion approfondie.

Premièrement, dans le cadre de l'octroi de la prépension, il sera davantage tenu compte de la durée de la carrière et de la pénibilité du travail plutôt que de l'âge. A cet égard, il conviendrait toutefois de considérer également la durée des études. Une carrière obligatoire de 38 ans, c'est beaucoup pour ceux qui effectué de longues études. Qu'entend-on, au demeurant, par professions pénibles? Chacun ne juge-t-il pas pénible le métier qu'il exerce? Et qu'en est-il de la qualité des soins si ceux-ci sont dispensés par une infirmière âgée et fatiguée qui n'a pas été admise à la prépension?

Deuxième réflexion : la réglementation Canada Dry doit rapporter 30 millions d'euros. S'agit-il de prélèvements sur des réglementations existantes ou sur des réglementations nouvelles? Combien de bénéficiaires compte-t-on aujourd'hui? Quelle sera la hauteur de la cotisation?

Troisième point : les titres-services, le cheval de bataille de la coalition violette, deviennent plus chers d'un demi euro. Il s'agit

pourtant de la mesure par excellence censée créer de nouveaux emplois. Ceux qui ont besoin d'aide à domicile ne peuvent porter cette aide en compte sur le plan fiscal. Dans les faits, les pensionnés paient plus que les ménages dont les deux partenaires travaillent et doivent à présent allonger un demi euro supplémentaire. Comment pourra-t-on éliminer cette injustice?

Quatrièmement : je n'ai trouvé aucune mesure en vue de combattre le chômage des demandeurs d'emploi peu qualifiés, des jeunes et des femmes. L'argent disponible est affecté en priorité aux chômeurs âgés. 300.000 des 600.000 demandeurs d'emploi sont donc oubliés. Par le passé, j'ai déjà plaidé en faveur de mesures efficaces permettant aux jeunes étudiant à temps partiel d'acquérir une expérience professionnelle. A défaut d'une telle mesure, ces jeunes viendront sans aucun doute renforcer les rangs des chômeurs structurels.

Le premier ministre a admis hier que, contrairement à ce que l'on observe dans les pays voisins, la croissance économique ne débouche pas suffisamment sur la création d'emplois nouveaux. Ma cinquième question est donc de savoir comment le gouvernement envisage de traduire le renforcement de la croissance en termes d'emplois.

De **voorzitter**: Mevrouw D'hondt, als ik mag zou ik u graag even onderbreken. Toen ik jong en onervaren was, dat is niet lang geleden, zat ik in de Kamer en was de heer Van Acker voorzitter. Late nachtzittingen waren toen heel frequent. Het is een van de goede invloeden van de dames in deze Kamer dat wij minder nachtelijke zittingen kennen. Ik heb toen kort na middernacht de kalender die u daar aan de muur ziet hangen, veranderd naar de volgende dag. Ik heb toen een ongelooflijke tirade gekregen van kamervoorzitter Van Acker. Hij zei: "ce jour est le jour". Ik heb toen geleerd dat de dag de dag was en dat er in deze Kamer geen verschil is. Mevrouw D'hondt, zelfs al zou u ons de hele nacht onderhouden, u blijft spreken op 13 oktober.

01.02 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, u hebt ooit, ik denk twee jaar geleden, hetzelfde gedaan met een jonge collega die hetzelfde deed met die kalender. U had de les van Achiel Van Acker dus heel goed begrepen. Ik heb meteen van u de gelegenheid gekregen om lang door te praten. Dat heb ik toch niet misverstaan?

01.02 Greta D'hondt (CD&V): Sixièmement, le ministre Vandembroucke m'a répondu au printemps dernier qu'il ne pouvait pour sa part être question d'un

Ik heb dus 14 concrete vragen.

Ten eerste heb ik een vraag over het brugpensioen. Men zegt dat voor het toestaan van het brugpensioen voortaan geen rekening zal gehouden worden met de leeftijd, maar met de loopbaanduur en met de zwaarte van het beroep. Ik hoorde de minister van Werk op de radio in een interview zeggen dat dit voor een deel inderdaad zal betekenen dat zij later op brugpensioen kunnen gaan, maar dat het voor een deel geen wijzigingen zal geven. De collega's hier in de Kamer weten toch wel heel goed sinds wanneer de leerplicht tot 18 jaar van kracht is?

Iemand die nog maar hogere studies van het korte type volgt, is 21 tot 22 jaar oud alvorens hij afstudeert. Reken daarbij de door de regering vooropgestelde 38 jaar dienst alvorens men op brugpensioen kan gaan, dan waarschuw ik ervoor dat vanaf volgend jaar en de daaropvolgende jaren, de termijn van 38 jaar voor een grote groep een minder gunstige situatie is dan de huidige.

Het begon mij te kriebelen toen er werd gezegd: "We zullen rekening houden met de zwaarte van de beroepen." In een vorig beroepsleven heb ik dat ook eens geprobeerd. Ik heb toen een werkgroep samengeroepen die vergaderde over de opschuiving van de brugpensioenleeftijd van 52 tot 55 naar 57 jaar. Wij zouden ook bepalen wat zware beroepen waren. De enige rond de tafel wiens beroep niet zwaar was, was ikzelf. Iedereen vond namelijk dat zijn beroep zwaar was. Geef maar eens argumenten om te zeggen dat het beroep van de informaticus minder zwaar is dan dat van de bouwvakker. Er worden dan argumenten gebruikt als psychisch versus fysiek werk. Ik wens u dus veel succes, maar het staat dus wel zo in de tekst. Ik weet in ieder geval dat de termijn van 38 jaar het minder gunstig maakt.

Van de minister wil ik graag vernemen wat het begrip zware beroepen inhoudt. Dan zal ik een deel van de mensen die mij daarover aanspreken, openlijk kunnen geruststellen.

Ik wil, vooral van de socialistische regeringsleden, het volgende vernemen. Als niet meer de leeftijd geldt, maar wel 38 werkjaren, wat zal u dan doen met de zorgsector? Voor de kwaliteit van de zorg stel ik mij dan grote vragen voor iemand die verzorgd moet worden door een verpleegster wiens gezondheid misschien even krakkemikkig is als die van de patiënt.

Een tweede zaak is de Canada Dry-regeling. Het genoemde cijfer van 30 miljoen euro dat door die regeling de kas binnengerijfd zou kunnen worden, intrigeert mij. Ik zou van de minister van Werk willen vernemen of het gaat om heffingen op nieuwe of op bestaande Canada Dry-regelingen. Weet men – dat zou bijna een mirakel van God zijn – hoeveel Canada Dry-regelingen er zijn? Weet men hoeveel mensen er genieten van een Canada Dry-regeling? Als men zegt dat die regeling 30 miljoen zal opbrengen, dan moet men dat weten. Dan kan men mij vandaag misschien ook zeggen hoe hoog de bijdrage zal zijn, want dat interesseert inderdaad zeer veel mensen.

Mijn vraag is dus zeer concreet. Geldt het cijfer dat daarnet werd aangehaald voor de oude of voor de nieuwe regeling? Hoeveel

bonus pension. Il semble qu'avec lui, c'est le dernier socialiste qui est parti. Quel sort réservera-t-on dès lors aux invalides qui ne peuvent plus travailler à partir de trente ou quarante ans et qui ne sont donc pas en mesure de se constituer un deuxième pilier? Que fera-t-on des personnes licenciées après cinquante ans? La personne qui n'a plus les moyens de se constituer un bonus pension, a tout de même droit à la justice sociale.

Septième remarque. Le premier ministre a également laissé entendre à un journaliste qu'à l'avenir, les préretraités et autres personnes parties en retraite anticipée, ne pourront plus refuser un emploi. Ce n'est pas ce qui figurait dans la déclaration gouvernementale. Qu'en est-il? La remise au travail des préretraités et des plus de 55 ans retient trop l'attention, au détriment du groupe des 50-55 ans. Va-t-on enfin mettre un frein aux licenciements dans ce groupe?

Point huit. Il est question, en ce qui concerne la concertation sociale, de "plus de formation, plus de reclassement externe et une carrière moins comprimée". Voilà qui est bien beau, mais comment financera-t-on ces mesures? Présentera-t-on la facture aux seuls entrepreneurs?

Neuvième point : le bonus crédit d'emploi et la garantie de revenus pour le travail à temps partiel sont déjà réglés par la loi et auraient dû être appliqués effectivement à partir du 1er octobre 2004. Ces mesures nous sont aujourd'hui une nouvelle fois présentées comme une innovation. Voilà qui dépasse le stade de la honte.

Ma dixième réflexion concerne la retenue de 13,07% sur le pécule de vacances des fonctionnaires. Aujourd'hui déjà, les communes transfèrent soigneusement ces cotisations à l'ONSSAPL, ce qui

personen genieten van een Canada Dry-regeling? Hoe hoog zal de vergoeding zijn die zal moeten worden uitbetaald?

Een derde zaak is de dienstencheque. De dienstencheque wordt een halve euro duurder. Het paradekind van paars. Het enige dat u aan die 12.500 - de minister mede-uitvinder zit hier - bijkomende jobs helpt. Knoop dat heel goed in uw oren. Het is het enige. De rest is allemaal negatief. Dit wordt een halve euro duurder. Die halve euro meer doet mij nog veel meer de vraag stellen waarom u met uw fiscale aftrekbaarheid de mensen die nood hebben aan huishulp bestraft omdat zij niet fiscaal kunnen aftrekken. Een gepensioneerde die hulp nodig heeft en een beroep moet doen op dienstencheques omdat de wachtlijsten bij de klassieke diensten voor gezins- en bejaardenhulp lang zijn, die betaalt in feite netto veel meer dan het goede tweeverdienersgezin. Met die halve euro er nog eens bij hoop ik - en u zult mij daarop antwoorden - dat u meteen ook maatregelen genomen hebt om die onrechtvaardigheid weg te werken.

Een vierde zaak is - het zal waarschijnlijk aan mij liggen - dat ik geen echte maatregelen gezien heb om de werkloosheid te bestrijden bij de andere categorieën dan de oudere werklozen. Nochtans is het zo dat de arbeidsmarkt niet dezelfde kansen geeft aan laaggeschoolden, niet dezelfde kansen geeft aan allochtonen, niet dezelfde kansen geeft aan vrouwen. Ons werkgelegenheidsprobleem, uw maatregelen, de centen die beschikbaar zijn voor een tewerkstellingsbeleid hoofdzakelijk of bijna uitsluitend focussen op de oudere werklozen is een verkeerde boodschap aan die zeer vele jongeren die ook vandaag geen werk vinden, of ze dan bleek of bruin van huidskleur zijn. Dit is dus een fout, een zware fout die de politiek in dit land zwaar aangerekend zal worden. Er zijn 612.613 werkzoekenden. 200.000 daarvan zijn oudere werklozen. Nog eens een goede 100.000 zijn bruggepensioneerden. Dat betekent dat er 300.000 werkzoekenden zijn die in uw waslijst, in uw catalogus van "3 Suisses" geen aanbod kunnen vinden. Waar ik bij herhaling hier op deze tribune maar vooral in de commissie voor gepleit heb is een oplossing met werkelijk sluitende maatregelen om aan de jongeren die om allerlei redenen kiezen voor deeltijds onderwijs en deeltijds werken ook die noodzakelijke werkervaring te geven.

Het feit dat wij daar niet in slagen maakt van die jonge gasten tussen 16 en 18 jaar op voorhand al structurele werklozen.

Ten vijfde, de eerste minister heeft gisteren, voor het eerst sinds ik hem ken in dit Parlement, erkend dat wij onze economische groei niet hebben kunnen omzetten in werkgelegenheid, terwijl de ons omringende landen ondanks dezelfde of zelfs een lagere economische groei dit wel konden. De eerste minister verkondigde onmiddellijk nadien dat de economische groei zal stijgen.

Mijn concrete vraag aan de regering en aan de minister van Werk is de volgende. Ik hoop dat u analyseerde waarom wij, in tegenstelling tot Duitsland Nederland, Frankrijk, Italië, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, en zeker tot de Scandinavische landen, de voorbije jaren minder werk konden realiseren ondanks een hogere groei. Ik hoop dat u weet waaraan dit ligt en dat u alles klaar hebt om de hogere groei die zich zogezegd aankondigt, om te zetten in werk, want anders herhaalt het fenomeen zich waarmee wij thans worden geconfronteerd, te weten dat de kas leeg is en dat de werkloosheid

n'est toutefois pas encore le cas des Communautés. Celles-ci seront-elles davantage mises à contribution? En effet, la mesure envisagée concerne notamment les milliers d'enseignants. On ne peut dépouiller les Communautés.

La onzième question concerne les mesures sociales. Ces mesures, présentées comme "nouvelles" dans la note de politique, le sont-elles vraiment?

Ma douzième réflexion concerne le manque de mesures structurelles dans le domaine de la sécurité sociale. Le gouvernement a manqué une chance historique en n'ayant une nouvelle fois recours qu'à une série d'artifices. C'eût été le moment pourtant de trouver un mode de financement autre celui des charges pesant sur le travail pour les mesures non liées à un statut. Si quelqu'un n'avait pas réussi à l'en dissuader, le premier ministre aurait même vendu les bâtiments et les meubles de l'ONSS.

Ma treizième question porte sur l'absence de toute disposition sur les régimes de pension de la fonction publique. Les fonctionnaires seront les premiers à ressentir les effets du vieillissement et il est donc incompréhensible que rien ne soit prévu afin d'y remédier. Les prépensions à 57 ou 58 ans dans le secteur privé sont remises en question, mais qu'en est-il des pensions à 50 ou 51 ans dans le secteur public? Les agents du secteur public qui ne peuvent plus exercer de métier à risques doivent être intégrés dans une autre fonction. Rien n'est mentionné non plus concernant la régime de pension des contractuels dans la fonction publique. Nous devons prendre une initiative en la matière, non pas en déposant une résolution, mais en prenant des mesures.

Ma quatorzième question

niet daalt.

Ten zesde, de pensioenbonus. Ik heb in het voorjaar, toen het onderwerp opdook, toenmalig minister Vandenbroucke erover ondervraagd in de commissie voor de Sociale Zaken. Het antwoord van minister Vandenbroucke liet toen niets aan duidelijkheid te wensen over. Wat mij betreft, zei hij, geen sprake van! Ik vrees dat met hem de laatste socialist hier vertrokken is.

De pensioenbonus is evenwel in het document opgenomen. Daarmee wordt bepaald dat wie langer kan werken en wil werken, een hoger pensioen geniet. Welnu, in dat geval wens ik aan iedereen – niet alleen aan de socialisten, maar aan iedereen die zich een sociaal geweten toemeet – te vragen wat men zal doen met de invaliden die vanaf hun dertigste of veertigste niet meer kunnen werken en dus uiteraard niet na hun zestigste of vijfenzestigste jaar voor een pensioenbonus en die evenmin een tweede pijler hebben? Quid met degenen die afgedankt worden boven de vijftig jaar en die wel willen werken, maar geen werk vinden, ondanks alles? Die mensen hebben geen pensioenbonus. Dergelijke vragen met betrekking tot de sociale correctheid moet men durven beantwoorden.

Ik zal niet afgunstig zijn op degenen die, door werkomstandigheden en door het geluk over een goede lichamelijke conditie te beschikken; langer kunnen werken en een pensioenbonus kunnen opbouwen. Ik vraag evenwel dat er in een ernstige sociale rechtvaardigheid wordt voorzien voor degenen die, om diverse redenen, niet meer daartoe in staat zijn. Een invalide heeft immers geen reserve kunnen aanleggen.

Ik had graag gehad dat de eerste minister hier was, maar de regeringsleden zullen mij wellicht ook kunnen antwoorden. In een interview gisteren met Ivan De Vadder zei de eerste minister dat bruggepensioneerden en andere mensen in vervroegde uittreding in de toekomst niet langer een jobaanbod zullen kunnen weigeren. Ik dacht niet dat het een verspreking was toen hij het over de bruggepensioneerden had. Zij zullen dus beschikbaar moeten zijn voor de arbeidsmarkt. In de tekst van de regeringsverklaring staat dat nochtans enigszins anders. Mijn vraag is heel uitdrukkelijk: hoe zit dat nu? Gaat het over de beschikbaarheid van de oudere werklozen, van de toekomstige of de huidige bruggepensioneerden? Na dit interview van de eerste minister zou ik daarover graag duidelijk uitsluitsel krijgen van de regering.

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik heb de gelegenheid gehad om het volgende al naar aanleiding van het vergrijzingsdebat te kunnen zeggen. Wat mij in heel het debat omtrent activering en tewerkstelling opvalt, is dat men nu overfocust op de hertewerkstelling van de bruggepensioneerden en de 55-plussers. Dit is een goede zaak, maar u weet dat er een zeer grote groep werklozen bestaat tussen 50 en 55 jaar. De geloofwaardigheid van dit activeringsbeleid van ouderen, beleid waarvoor ik namens mijn partij en ook persoonlijk zeer sterk pleit, hangt af van het feit of men de afdanking van oudere werknemers kan afremmen. Elk jaar komen er tienduizend bij. Kan men dat afremmen en de 50- tot 55-plussers opnieuw zinvol werk geven alvorens men zich moe begint te maken met het herdenken van het brugpensioen en de tewerkstelling van de +57- of 58-jarigen?

concerne la marge de manœuvre limitée qui serait disponible pour les augmentations salariales et la hausse du pouvoir d'achat. L'on ne peut effectivement répartir des ressources inexistantes. Mais le gouvernement limiterait-il également les augmentations de prix? Le gel s'applique-t-il également aux autres revenus? L'on ne peut affirmer qu'il faut se serrer la ceinture, mais en limitant ce principe à une partie de la population.

A Gembloux, le gouvernement a fièrement brandi son "objectif 200.000", bien que tout le monde sache que seul Verhofstadt croyait en la création d'autant de nouveaux emplois. Un coureur du Tour de France a un jour fait une chute lors d'une ascension, s'est redressé et a réenfourché son vélo pour poursuivre sa route à toute allure, mais hélas, en direction du pied de la montagne. Le gouvernement est à mi-chemin dans le cadre de son objectif 200.000, mais il a également emprunté la mauvaise direction : on dénombre 100.000 chômeurs supplémentaires.

Mijn achtste vraag betreft het overleg met de sociale partners. In de regeringsverklaring is er sprake van meer opleiding, meer outplacement en meer ontspannen loopbanen. Ieder van ons weet natuurlijk dat dit niet gratis is. Ik wil in dit Parlement dus heel graag weten welke enveloppe de regering veil heeft voor dit sociaal overleg. Ik hoop dat daar geld tegenover staat. Een soepeler loopbaan, meer outplacement en meer opleiding zijn zaken waar wij allemaal achter staan. Die alleen ten laste leggen van de ondernemingen die in de voorbije periode al overbelast in plaats van ontlast werden, kan echter niet de ingangspoort zijn voor een gedegen sociaal overleg met kans op slagen.

Mijn negende vraag handelt over de werkbonus en de inkomensgarantie-uitkering voor degenen die deeltijds werken. U kunt natuurlijk proberen alles vier keer te verkopen, maar dit staat in de beleidsverklaring en eigenlijk moest dit dertien dagen geleden in gang zijn geschoten. Dat staat in de wet. Vanaf 1 oktober 2004 had dit moeten worden toegepast. Nu verkoopt men dit nog eens in de "3 Suisses"-catalogus als een nieuw product. Men mag van het Parlement toch niet verwachten dat wij niet onthouden en dat wij de zaken niet volgen. Ik vind dit voor een stuk de schaamte voorbij.

Een tiende vraag gaat over de inhouding van 13,07% op het vakantiegeld van de ambtenaren. Mijnheer de voorzitter, deze maatregel zit er "en stoemelings" in. Men vindt dit terug in de nota, maar niet in de teksten van de beleidsverklaring. Ik zou heel graag het volgende weten van de regering. Die inhouding van 13,07% gebeurt nu al, dus op dat vlak is er niets nieuws. Het gaat evenwel over de doorstorting. De gemeenten storten dit door aan de RSZ-PPO. Dat zijn brave leerlingen. De gemeenten betalen altijd. Dit is niet het geval - de minister zal mij verbeteren als ik het verkeerd voor heb - voor de Gemeenschappen. Het gaat hier onder andere over onderwijs. Dit betekent dus een verzwaring van de rekening van de Gemeenschappen. Is mijn interpretatie juist? Of sla ik de bal mis? Ik zou daarop graag een heel duidelijk antwoord krijgen. Anders zijn wij de Gemeenschappen aan het stropen. Ik zal blij zijn als ik mij vergis, maar ik zou het graag weten.

Wat de sociale maatregelen betreft, kan mijn vraag eigenlijk heel kort zijn. Ik weet niet wie in de regering verantwoordelijk is voor de informatisering - het wisselt zo vlug -, maar er moet iets mankeren aan de informatica: ofwel schort er iets aan de manier waarop bestanden worden aangemaakt, ofwel werkt de printer niet goed. De maatregelen die in de tekst staan als nieuwe sociale maatregelen heb ik al een paar keer gelezen. Echt waar. Indien elke uitkeringstrekker een euro zou hebben gekregen voor iedere keer dat dit werd verkocht dan zou er geen probleem meer zijn met de aanpassing van de vervangingsinkomens.

Een twaalfde vraag komt zeer diep uit mijn hart en handelt over het gebrek aan structurele maatregelen voor de financiering van de sociale zekerheid. Collega Goutry gaat het daarover en over de gezondheidszorgen nog hebben. U hebt op dit vlak een historische kans gemist. U hebt opnieuw, gelet op de grote uitdagingen, ook inzake gezondheidszorg, gekozen voor het in evenwicht brengen van de sociale zekerheid, maar met kunst- en vliegwerk.

U hebt niet de moed gehad om de sociale zekerheid en zeker de

aangelegenheden die niet meer statuutgebonden zijn, te financieren met andere middelen dan lasten op arbeid. Het handelen uit angst omdat degenen die thans geen bijdragen moeten betalen aan de sociale zekerheid, in de toekomst wel een bijdrage zouden moeten leveren, is een historische fout. Het "voortbricoleren" in de financiering van de sociale zekerheid is een flater van jewelste. Wie de eerste minister tegengehouden heeft, weet ik niet. Degene die het me in de oren fluistert, betaal ik graag een pint. Degene die hem tegengehouden heeft om de gebouwen en meubels van de RSZ te verkopen, krijgt van mij een traktatie. Dat was het laatste! De schaamte was nog nooit zo groot, mochten de gebouwen worden verkocht.

Herinnert u zich nog de halve staatsgreep naar aanleiding van de sale-and-lease-backoperatie van de treinen! Wie kwam dat hier verkondigen op het spreekgestoelte?! Dezelfde mensen gingen de gebouwen van de RSZ verkopen om de rekeningen nog effen te krijgen!

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik verschiet niet snel. Daarvoor heb ik reeds te veel wateren doorzwommen. Ik verschiet niet snel meer. Bij het lezen van dat bericht vroeg ik me af of men hem werkelijk in alles zou volgen en ook dat toegeven om maar aan de vetpotten te kunnen blijven zitten.

Ik kom tot mijn dertiende punt, de pensioenstelsels van het openbaar ambt. In de regeringsverklaring wordt hierover met geen woord gerept. Het pensioenstelsel van het openbaar ambt is echter wel het stelsel dat de vergrijzing van de bevolking als eerste ten volle zal aanvoelen. Dat is een feit. Niets hierover in de regeringsverklaring! Quid met de vervroegde pensioenen van het openbaar ambt? Men zit te leuteren over de brugpensioenen op 57 of 58 jaar. Over de pensioenen op 50, 51 of 52 jaar in het openbaar ambt – let wel, ik misgun het de betrokkenen niet - wordt er met geen woord gerept. Wie a zegt, moet ook b durven te zeggen.

Leden van de paarse regering, indien u werkelijk gelooft dat werknemers boven de 50 – ik wil het graag samen met u geloven - opnieuw inzetbaar zijn in de privé-sector, moet dat a fortiori waar zijn in de openbare sector en moeten 50-plussers – ik neem als voorbeeld een brandweerman - voor wie het onmogelijk is geworden hun soms risicovol beroep in het openbaar ambt uit te oefenen, net zo goed als de bouwvakker die de stelling niet meer op kan, een andere functie krijgen. Niets hierover echter in de regeringsverklaring.

Evenmin rept de regeerverklaring over het pensioenstelsel voor de contractuelen in het openbaar ambt. Die problematiek krijgt geen oplossing door in de Kamer resoluties in te dienen en grote persverklaringen te houden. In de privé-sector zijn we gelukkig bezig met de opbouw van de tweede pijler. Voor de contractuelen in het openbaar ambt is er in niks voorzien. Ik nodig de collega's die in hun gemeente verantwoordelijkheid dragen, uit te onderzoeken hoeveel contractuelen hun gemeente tewerkstelt en hoeveel personen reeds meer dan 10 jaar op die manier tewerkgesteld zijn. Voor die groep moeten we een oplossing durven uit te werken, echter niet met het indienen van een resolutie, maar door eindeloopbaanmaatregelen te nemen.

Veertiende en laatste punt handelt over de ruimte die er niet of wel is voor loonstijging en meer koopkracht.

Ik hoor dat dit zeer matig zal moeten zijn. Ik hoor dit ook zeggen voor de sector van de zorg en de social profit. Als er niets is, kan er niets verdeeld worden, dat is duidelijk. Ik vraag een antwoord aan deze regering: hebt u in uw beraadslagingen dan ook gesteld dat u de prijsstijgingen een halt toe zult roepen? Dat blijkt niet, want u verhoogt al de accijnzen op de brandstof. Gaat u de prijzen in de hand houden? Gaat u ook de andere inkomens zeggen dat dit er niet bij kan? Gaat u misschien wat daar wel meer kan gewonnen worden, in de kas van de sociale zekerheid of de werkgelegenheid storten? Men kan niet zeggen dat het een economisch slechte tijd is, dat de tering naar de nering gezet moet worden, maar dit beperken tot een deel van de bevolking. Dan is het slechte tijd voor iedereen. Zoals moeder overste zei: als het oorlog is, is het oorlog voor iedereen.

Ik zou willen besluiten, mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's. In januari van dit jaar in Gembloux en nog enkele weken nadien stonden de regeringsleden eigenlijk bijna als mussen die zich een pauwenstaart hadden aangemeten voor de afbeelding "Objectief 200.000". Niemand geloofde dat, niemand, behalve Verhofstadt. Daarbuiten geloofde niemand dat. Ik moet dat eerlijk zeggen: ik vertel geen leugens. In de commissie is dat zelfs nog gezegd, ook door ministers. Geen mens geloofde dat. Goed, ik zou het graag geloofd hebben.

Bijna een jaar later roept de situatie van vandaag bij mij het hallucinante beeld op van vele jaren geleden in de Ronde van Frankrijk. Ik ben natuurlijk een beetje ouder dan sommigen hier in de zaal. Tijdens een rit bergop viel een coureur, krabbelde recht, pakte zijn fiets – of hij onder de pepmiddelen zat of groggy was van de val, zal niemand ooit weten – maar hij stapte op zijn fiets en begon te koersen, alleen ging hij in de verkeerde richting. Bergaf in plaats van bergop. Hij ging terug vanwaar hij gekomen was. Echt gebeurd. Objectief 200.000. U bent bijna halfweg, maar in de verkeerde richting. Er zijn 100.000 werklozen bij onder Verhofstadt in plaats van 200.000 jobs bij. Dank u wel. Ik vraag mij wel af waar de minister zit voor mijn vragen.

De **voorzitter**: Mevrouw D'hondt, ik heb de minister laten terugkomen die een stuk van de namiddag onder ons is geweest. Ik stel voor dat zij met de gekende vlijt die u beiden kenmerkt, van uw vragen kennis zou nemen en in voorkomend geval daar morgen zou op antwoorden.

Le **président**: Je propose que le ministre prenne connaissance des questions de Mme D'hondt et qu'il y réponde demain.

01.03 **Greta D'hondt** (CD&V): Van mijn vlijt ben ik overtuigd.

01.04 **Damien Yzerbyt** (cdH): Monsieur le président, messieurs les membres du gouvernement, chers collègues, à lire la déclaration gouvernementale, la poursuite du développement de l'infrastructure et des possibilités logistiques de notre pays apparaît comme le cinquième défi sur lequel le gouvernement décide de se pencher. Dans ce domaine, le premier ministre affirme que le gouvernement apportera, je cite, "tout son soutien diplomatique et son aide". Attention, cette déclaration de bonnes intentions n'est toutefois pas faite sans prendre garde de s'exonérer directement de l'immobilisme de certains dossiers cruciaux, tels que Rhin d'acier, Eurocaprail ou le dragage de l'Escaut, pour lesquels le premier ministre affirme que,

01.04 **Damien Yzerbyt** (cdH): Ik heb zo mijn twijfels over het welslagen van de diplomatieke bemiddeling van de paarse regering om de verdere ontwikkeling van het logistieke potentieel en de infrastructuur van ons land te garanderen. Het recente getalm in het DHL-dossier ligt wat dat betreft nog zeer vers in het geheugen. De federale

dans ces domaines, la tâche incombe dans une large mesure aux Régions.

Permettez-moi, messieurs les ministres, pour l'heure, de douter quelque peu, pour ne pas dire beaucoup, des bons offices diplomatiques du gouvernement violet. Les très récents atterrissements dans le dossier DHL en témoignent à suffisance et la difficulté, voire l'incapacité de ce gouvernement, de parler d'une seule voix pour une solution prenant en compte la santé et le bien-être du plus grand nombre de ses concitoyens en est une preuve flagrante.

Précisément dans ce dossier DHL, le gouvernement fédéral espère, de son propre aveu, une réponse de la part de DHL. Le gouvernement fédéral se met donc en position de faiblesse, sous le diktat d'une multinationale qui fait fi du bien-être de deux millions de personnes dans sa stratégie opérationnelle, en jouant la carte du chantage de la délocalisation. Messieurs les ministres, nos concitoyens méritent certainement mieux que cela!

Vous vous étiez engagés dans les accords de gouvernement à une répartition plus équitable des nuisances aériennes, en redéfinissant les routes aériennes sur la base des nuisances réellement ressenties par nos concitoyens: routes déterminées à la suite de la réalisation d'un cadastre du bruit, zone par zone. Or cette étude, pourtant essentielle pour éclairer une prise de décision responsable, n'est toujours pas réalisée. De l'aveu même du ministre de la Mobilité, M. Landuyt, qui s'exprimait le 4 octobre dernier en commission de l'Infrastructure, le cadastre du bruit ne sera réalisé qu'au deuxième trimestre 2005. Reconnaissez encore une fois la légèreté avec laquelle le gouvernement gère ce dossier!

Si l'on peut se féliciter de la création d'un fonds d'atténuation des nuisances sonores par le précédent gouvernement, on s'étonnera pourtant du fait que rien aujourd'hui n'a été réalisé afin de fixer, sur une base raisonnable, les routes aériennes pour permettre l'activation de ce fonds et donc l'isolation des zones, forcément les moins peuplées, qui subiront les nuisances aériennes les plus fortes.

L'attentisme dans ce dossier doit également être mis en relief avec les précautions qui entourent la vente par l'Etat de parts qu'il détient dans l'exploitation aéroportuaire BIAC. On est en droit de se demander à nouveau si on ne nous prépare pas une opération providentielle "one-shot" susceptible de résoudre une fois encore le manque de marge budgétaire du gouvernement.

En ce qui concerne le dossier SNCB, on est en droit de se féliciter effectivement de la soudaine activité du gouvernement afin de permettre aux chemins de fer belges d'entrer dans l'ère de la libéralisation du rail et du souci de favoriser le transport du plus grand nombre de passagers sur le territoire belge.

Toutefois, l'absence d'un nouveau contrat de gestion pour l'opérateur passagers définissant clairement les missions prioritaires du service public amène inévitablement une détérioration de l'offre adressée à tous nos concitoyens.

L'actualité récente témoigne d'une mise à mal des objectifs de qualité, d'efficacité et de proximité du chemin de fer par la rationalisation de

regering plaatst zichzelf in een zwakke positie, en laat zich voorwaarden dicteren door een multinational die in zijn operationele strategie lak heeft aan het welzijn van twee miljoen inwoners, en die openlijk chantage pleegt door ermee te dreigen weg te trekken!

De oprichting door de vorige regering van een fonds voor de beperking van de geluidsoverlast is een goede zaak. Het mag niettemin verbazing wekken dat er tot op vandaag niets gebeurd is om tot een redelijke spreiding van de vliegroutes te komen, en om dat fonds te activeren en dus werk te maken van de isolatie van de woningen in de zones die de zwaarste geluidshinder zullen moeten slikken en die per definitie het dunst zijn bevolkt.

En hoe zit het met de voorzorgen die de regering treft in verband met de verkoop van de aandelen van de Staat in luchthavenexploitant BIAC? Wordt hier geen *one-shot*-operatie voorbereid, een zogenaamde "meevaller" waarmee de regering eens te meer in de ontoereikende budgettaire marge zou kunnen voorzien?

In het NMBS-dossier werd geen nieuw beheerscontract afgesloten dat de prioriteiten van de openbare dienstverlening voor de verstrekker van het passagiersverkeer duidelijk vastlegt. Dit zal ongetwijfeld leiden tot een verschriving van het aanbod voor alle burgers.

Recentelijk is nog gebleken dat de doelstellingen op het vlak van de kwaliteit, de efficiëntie en de gemakkelijke bereikbaarheid van de spoorwegen in het gedrang komen door de rationalisering van het aanbod. Hierbij wordt haast uitsluitend van economische criteria uitgegaan: afschaffing van stations en loketten evenals een daling van de frequentie. Het is

l'offre basée principalement sur des critères essentiellement économiques: suppression de gares, de guichets et de fréquences. Il est plus qu'urgent que le gouvernement fédéral prenne ses responsabilités et définisse de manière claire et chiffrée les objectifs de l'opérateur passagers en termes de dessertes, de fréquences, d'arrêts et d'accessibilité.

Je tiens à souligner, chers collègues, que la déclaration gouvernementale n'est absolument pas rassurante à cet égard; celle-ci fait état "du transport rapide des plus grandes masses sur des distances plus longues". Doit-on d'ores et déjà en déduire que l'on s'oriente vers la fermeture de nombreuses petites gares isolées?

Pour ce qui est de la dette, s'il est heureux de constater que l'Etat fédéral respecte ses engagements, le cdH s'inquiète du fait que la reprise ne concerne que la dette historique, à concurrence d'un montant de 7,4 milliards d'euros et laisse donc une ardoise de quelque 2,6 milliards au holding de la SNCB ou à tout le moins à l'une de ses filiales. Le groupe cdH s'inquiète de l'impact que la charge de cette dette résiduaire pourra occasionner sur la réalisation des missions de service public des chemins de fer.

Il résulte du rapport au Roi du présent gouvernement relatif à l'arrêt royal portant réforme des structures de gestion de l'infrastructure ferroviaire que la dette sera logée dans une société baptisée "Fonds d'Infrastructures ferroviaires" (FIF) détenue à 100% par l'Etat belge. En échange, le FIF recevra des actifs immobiliers de la SNCB à concurrence de 7,4 milliards d'euros.

La dépossession de la SNCB d'une part significative de ses actifs immobiliers nous semble comporter, en germe, un risque significatif à la fois pour les développements futurs du chemin de fer ainsi que pour la rentabilité de l'opérateur passagers.

Selon les informations qui nous ont été communiquées, une liste d'une quarantaine de biens immobiliers aurait été dressée en vue d'être réalisés pour permettre au FIF de faire face au service de cette dette pour les exercices 2005, 2006 et 2007. Le montant escompté de cette réalisation serait de 300 millions d'euros et ce afin de permettre que l'opération soit blanche pour les finances de l'Etat fédéral.

De plus, il nous revient que le produit escompté pour cette vente serait plus de 200% supérieur à l'estimation réalisée par un auditeur indépendant. Parallèlement à cela, il nous revient également que dans le cas où le produit de la vente serait inférieur au montant escompté, la SNCB Holding serait tenue d'assumer la différence de charges.

Messieurs les ministres, si ces informations s'avéraient confirmées, permettez-moi de m'inquiéter sérieusement pour la pérennité de la qualité des missions de service public du rail dans un futur proche.

Autre inquiétude dans ce dossier SNCB, le report des nominations des organes de gestion de la nouvelle SNCB et de ses filiales lors du Conseil des ministres du vendredi 1er octobre 2004. A ma connaissance, cela n'a toujours pas été décidé. En effet, il n'existerait pas d'accord politique sur la liste des noms des futurs administrateurs de la nouvelle SNCB et de ses filiales, alors que les nouvelles

haag tijd dat de federale regering haar verantwoordelijkheid op zich neemt en concreet met cijfers in de hand aangeeft welke doelstellingen de verstrekkers van het passagiersverkeer moet realiseren op het stuk van bediening, frequentie, halteplaatsen en toegankelijkheid.

Enkel de historische schuld zal worden overgenomen. Een van de dochterondernemingen van de NMBS blijft opgezeadeld met een schuld van ongeveer 2,6 miljard euro. Hierdoor kan de uitvoering van de opdrachten van openbare dienstverlening in het gedrang komen. De schuld zal ondergebracht worden in een vennootschap – het Fonds voor spoorweginfrastructuur – die voor 100 percent in handen is van de overheid. In ruil ontvangt deze vennootschap onroerende activa van de NMBS voor een bedrag van 7,4 miljard euro. Wij zijn van oordeel dat in deze operatie een groot gevaar schuilt voor een blijvende kwalitatieve invulling van de opdrachten van openbare dienstverlening.

Andere reden tot bezorgdheid: men zou het nog steeds niet eens zijn over de toekomstige bestuurders van de NMBS terwijl de nieuwe structuren vanaf half oktober operationeel zouden moeten zijn.

Leg ons eens uit hoe u in het dossier van de prefinanciering van de infrastructuurwerken vooruitgang denkt te boeken.

Tot slot wekt het verbazing dat kort na de uitspraak over het ongeval in Pécrot de regering niets onderneemt om de veiligheid te verbeteren.

De dotatie aan De Post is onvoldoende om de opdrachten van openbare dienst uit te voeren. We vragen dat de minister van Overheidsbedrijven met de directie van De Post een oplossing zou

structures devraient fonctionner à partir de la mi-octobre 2004.

De surcroît, nous savons tous que les syndicats menacent de bloquer la mise en place des nouvelles structures, considérant avoir été en quelque sorte trahis par la direction de la SNCB.

Messieurs les ministres, permettez-moi une nouvelle fois de mettre en doute l'apparente sérénité avec laquelle le gouvernement gère ce dossier. Il faudra que vous nous éclairiez également sur les mesures à prendre afin de faire avancer le dossier du préfinancement des travaux d'infrastructure.

Enfin, et c'est le dernier point concernant la SNCB, au lendemain d'un jugement accablant rendu à son encontre par le tribunal de police de Wavre dans l'accident de Pécrot, jugement dénonçant l'insuffisance et le non-respect des règlements de sécurité, on peut légitimement s'étonner que le gouvernement n'ait annoncé aucune mesure de nature à assurer une meilleure sécurité sur le rail.

Troisième pilier de nos infrastructures: La Poste.

Dans ce domaine, si les résultats sont très encourageants, c'est qu'un incontestable travail de modernisation y a été accompli et y est encore accompli. Cependant, nous tenons à rappeler que ce que l'Etat donne aujourd'hui à La Poste en termes de dotation est largement insuffisant pour couvrir les missions de service public qui lui sont confiées par le contrat de gestion. Chaque année, depuis la signature du contrat de gestion, l'Etat est et reste en défaut de verser à La Poste le montant annuel adéquat. C'est de 80 millions d'euros par an que La Poste serait lésée par l'Etat. Le gouvernement s'était pourtant engagé dans la déclaration gouvernementale à allouer à La Poste les moyens nécessaires à l'accomplissement des tâches de service public, comme prévu dans le contrat de gestion. De tous nos vœux, nous invitons le ministre des Entreprises publiques à se mettre autour de la table avec la direction de La Poste afin de régler cette question.

La mise en œuvre de Georoute, particulièrement en milieu rural, semble toutefois rencontrer une série de problèmes: distribution tardive du courrier et des journaux, démotivation du personnel. Je profite de la présente tribune pour insister pour que le dialogue social avec le personnel soit maintenu dans ce système de refonte des processus et que les engagements de part et d'autre soient respectés.

Si nous pouvons nous réjouir de l'annonce faite qu'à l'instar de Belgacom, un partenaire industriel stable sera recherché pour La Poste, nous insistons:

- premièrement, pour que ce processus se fasse par le biais d'une augmentation de capital et non par la vente d'actions détenues par l'Etat;
- deuxièmement, pour que la direction de La Poste soit associée au processus d'appel d'offres et au choix de ce partenaire industriel;
- troisièmement, pour que ce partenaire industriel détienne une quotité minoritaire dans l'entreprise.

Mais, de grâce, messieurs les ministres, faites en sorte que l'Etat respecte ses engagements financiers décrits dans le contrat de gestion. La mariée n'en sera que plus belle!

zoeken voor dat probleem.

De invoering van Georoute gaat met een aantal problemen gepaard. We vragen met aandring dat de sociale dialoog wordt voortgezet en dat de aangegane verbintenissen worden uitgevoerd.

Naar verluidt zou De Post naar een stabiele industriële partner op zoek gaan. Dat is positief. We vragen echter dat deze operatie via een kapitaalverhoging zou verlopen, en niet via de verkoop van aandelen van de Staat. De directie van De Post moet bij het proces worden betrokken en de industriële partner moet een minderheidsaandeelhouder blijven.

Inzake verkeersveiligheid plaatst de cdH vraagtekens bij de plaats die de regering in haar verklaring voor de "maatregelen ter evaluatie van de nieuwe verkeerswet" inruimt. Er bestaan al statistieken terzake. Zal de minister van Mobiliteit een statistische studie laten uitvoeren door een orgaan dat losstaat van zijn administratie? Zou de kostprijs ervan gerechtvaardigd zijn?

Het Arbitragehof heeft een bepaling van het verkeersreglement met betrekking tot de intrekking van het rijbewijs zonder een beslissing van de rechter vernietigd; dat doet ons meteen terugdenken aan de manier waarop die wetgeving tot stand is gekomen, namelijk zonder enige vorm van overleg.

De cdH dringt erop aan dat de geplande hoorzitting in de commissie met de gebruikersverenigingen wel degelijk zou plaatsvinden, teneinde een echt democratisch debat over de verkeersveiligheid te garanderen.

Enfin, mes chers collègues, permettez-moi un bref commentaire sur l'un des aspects du sixième axe de la déclaration gouvernementale, celui intitulé "Sécurité: au-delà du malaise".

En matière de sécurité routière, le cdH se félicite des données communiquées par le ministre Landuyt, qui tendraient à démontrer une baisse du nombre d'accidents sur le territoire belge au 1er semestre 2004. Nous nous interrogeons toutefois sur la place que le gouvernement laisse dans sa déclaration à ce qui est qualifié de "mesures d'évaluation de la nouvelle loi sur la circulation". Ces mesures ne constituent en fait rien de nouveau, puisque des statistiques existent déjà en la matière. Doit-on comprendre que le ministre de la Mobilité serait en passe de commander une étude statistique à un organisme extérieur à son administration? Le coût d'une telle mesure est-il justifié, eu égard à la redondance que représenterait une telle information?

L'enthousiasme du gouvernement en cette matière est toutefois tempéré par le fait que la Cour d'arbitrage a annulé une disposition du Code de la route relative au retrait de permis sans recours au juge. Cela nous rappelle le manque de concertation qui a entouré l'adoption de cette nouvelle législation sur la sécurité routière et le fait que, dès son adoption, une série de modifications avaient dû être apportées.

Pour terminer, nous prenons acte du fait que le gouvernement souhaite consulter les associations d'usagers dans le cadre de l'adoption de nouvelles mesures. Le groupe cdH insiste pour que de telles auditions se déroulent en commission de l'Infrastructure de la Chambre afin qu'un réel débat démocratique sur la circulation routière puisse s'y tenir.

J'attendrai certaines réponses en commission avec impatience. Merci, messieurs du gouvernement, merci chers collègues pour votre attention.

Le **président**: Merci, monsieur Yzerbyt pour votre "maiden speech". Je vous en félicite.

De **voorzitter**: Ik feliciteer de heer Yzerbyt met zijn *maiden speech*.

01.05 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, collega's, toen ik vanmorgen de krantencommentaren in verband met de federale beleidsverklaring op de radio hoorde, had ik het door. Ik dacht dat het inderdaad duidelijk was dat niet de regering of de politiek het noorden kwijt is, maar blijkbaar een aantal commentatoren of redacties. In de krantencommentaren waren er nogal wat tegengestelde reacties op de regeringsverklaring. Vooral de kranten die beweren dat de federale beleidsverklaring geen antwoord formuleert op alles wat samenhangt met de uitdagingen van de vergrijzing, raad ik toch echt aan om de regeringsverklaring te gronde te lezen. Vandaag heeft een aantal collega's, waaronder de heer De Crem, gesteld dat we met een betere voorbereiding op het vergrijzingsdebat het allemaal veel deskundiger hadden kunnen aanpakken. Welnu, ik vraag mij af waar de heer De Crem was toen we in het voorjaar ellenlange discussies hebben gevoerd en ellenlange analyses hebben gemaakt. We hebben ook in onze voltallige vergadering het debat gevoerd over de vergrijzing en over de uitdagingen van de vergrijzing.

Ik heb mij gisteravond geamuseerd om de vijftien aanbevelingen die

01.05 Hans Bonte (sp.a-spirit): Lorsque j'ai entendu la revue de la presse ce matin à la radio, j'ai eu le sentiment que ce n'était pas le gouvernement mais bien les rédactions des journaux qui avaient perdu le sens des réalités, essentiellement lorsqu'elles écrivent que la déclaration de politique fédérale n'apporte pas de réponse au défi du vieillissement. En septembre, la Chambre a adopté à l'unanimité 15 recommandations relatives au vieillissement. Je les ai comparées avec la déclaration de politique et j'en conclus que le gouvernement a tenu compte de 14 des 15 recommandations. Deux d'entre

we in september in de Kamer hebben besproken - en die we ook met unanimiteit hebben aangenomen -, naast de diverse hoofdstukken en elementen uit het sociaal-economische programma van de federale regering te leggen. Wanneer ik de evaluatie maak, merk ik dat op veertien van de vijftien aanbevelingen is ingegaan. Het kan altijd de vraag zijn in welke mate dat is gebeurd, maar de aanbevelingen die we met de Kamer hebben aangenomen, zijn zeker niet in de kast blijven liggen. Zij lagen ten grondslag van een reeks beslissingen.

Ik wil toch even stilstaan bij twee van die cruciale aanbevelingen die we hebben geformuleerd en die we met de voltallige vergadering hebben aangenomen, aanbevelingen waarmee de regering moest werken.

Een van de belangrijkste aanbevelingen, collega's – u zult het zich misschien herinneren – was de vijfde aanbeveling, namelijk dat belangrijke beleidsingrepen nodig zijn met het oog op een drastische verhoging van de tewerkstellingsgraad, de afbouw van de overheidsschuld en de beheersing van de uitgavenstijging in de sociale zekerheid, met bijzondere aandacht voor de gezondheidszorg. Dat alles moet gebeuren met waarborgen voor een blijvend hoge graad van sociale bescherming. Dat was die vijfde aanbeveling, volgens mij een van de sleutelaanbevelingen waarop we voort moeten werken om de vergrijzing voor te bereiden.

Cruciaal in de aanbeveling is natuurlijk het financieel beheer van de sociale zekerheid. We moeten financiële zekerheid bieden, ook voor het overheidsbudget. Of u dat nu graag hoort of niet, leden van de oppositie of andere collega's, het is zonder meer een historische prestatie – we kunnen het niet genoeg beklemtonen – dat de regering voor de zesde keer op rij een begroting in evenwicht indient.

Daarmee zitten we op het schema zoals door de Hoge Raad van Financiën, zoals door de vergrijzingscommissie is uitgetekend, dat ons in 2011 op die symbolisch belangrijke 1,5% moest brengen. Dat evenwicht is cruciaal, dat evenwicht is ook historisch. Ik geloof dat het de premier was die daarstraks verwezen heeft naar hoe uitzonderlijk het is wanneer men het op Europees niveau bekijkt. Naast Finland zijn we effectief het enige land dat erin slaagt om een dergelijke prestatie neer te zetten. Andere collega's hebben verwezen naar Nederland waar een christen-democraat aan het roer staat. Niettegenstaande men in Nederland met een pak minder intrestlasten te maken heeft, presenteert deze premier vandaag wel een begroting met een tekort en met een heel pak maatregelen die keihard snijden in de sociale zekerheid, die ingrijpen in de werkloosheid, die keihard ingaan op de rechten van mensen in de gezondheidszorg waar men de factuur rechtstreeks gepresenteerd krijgt, in de arbeidsinvaliditeit en zo zouden we nog kunnen doorgaan. Met andere woorden, ik denk dat het belangrijk is om te onderstrepen dat het toch wel een fundamentele prestatie is die verband houdt met die grote uitdaging van de vergrijzing. Ik heb daarstraks het woord historisch genoemd. Het is historisch, ik heb het deze namiddag nog opgezocht. Voor de periode van zes jaar met begrotingsevenwicht was het geleden van 1950 dat er hier nog een premier is langsgeweest die een begroting in evenwicht heeft gepresenteerd.

elles sont d'une importance capitale. La cinquième concerne l'augmentation du taux d'activité, la réduction de la dette publique et la maîtrise des dépenses de soins de santé. La gestion financière de la sécurité sociale joue un rôle essentiel à cet égard. Il faut saluer la prestation du gouvernement, qui a été en mesure de nous présenter un budget en équilibre pour la sixième fois consécutive. Nous respectons ainsi les recommandations du Conseil supérieur des finances et de la Commission vieillissement. Le fait est exceptionnel par rapport au reste de l'Europe. Il suffit d'observer la situation des Pays-Bas, qui, sous l'égide d'un ministre-président démocrate-chrétien, sont confrontés à un déficit et doivent consentir de sévères économies en matière de sécurité sociale. Nous vivons par ailleurs un moment historique puisqu'un premier ministre n'avait plus présenté de budget en équilibre depuis 1950.

01.06 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb het deze morgen of kort na de middag – ik weet het niet meer – ook al gezegd.

01.06 Greta D'hondt (CD&V): Invoquer la situation dans d'autres

Ik vind het een beetje op het randje van armoede wanneer men zich moet verschuilen achter wat in andere landen gebeurt. Ik heb toen ook gezegd dat ik het poldermodel op het moment dat men het ons aanpreekt nooit heb willen aanvaarden als model. Ik vind ook niet dat we nu moeten gaan kijken wie het nog eventueel iets minder goed zou kunnen doen dan wij. Wat mij bekommert, collega Bonte, en waarschijnlijk ook u en wat we ook in de commissie voor de Sociale Zaken bij het debat vernomen hebben, is wat hier in het land gebeurt en wat dus de vervangingsratio van onze sociale uitkeringen is, of daar nu nog op bespaard wordt of dat ze gelijk gelaten worden. Daar zit een enorme uitdaging. Met een begroting in evenwicht hebben wij daar eigenlijk maar heel weinig positief voor over.

Een tweede zaak is de begroting in evenwicht. Daar zal collega Bogaert heel sterk op terugkomen. Ik zeg u – ook collega Goutry naar gezondheidszorg morgen – dat u nog niet thuis bent. U bent nog niet aan de arrivé met uw begroting in evenwicht.

Ik maak u geen verwijt, ik maak alleen een opmerking. Ik zeg dat wanneer men bewust in de gezondheidszorg 200 tot 300 miljoen niet in aanmerking neemt, dan weet men dat men daardoor achtervolgd zal worden. U kunt dan niet zeggen dat de begroting in evenwicht is, we zullen elkaar binnenkort spreken.

01.07 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, wat de opmerking van mevrouw D'hondt betreft, de begroting is één. Men heeft natuurlijk ook de rekening die na de begroting komt. Daar hebt u een referentiepunt. Men kan daar de begroting, die toch een raming is, toetsen aan wat in de rekening voorkomt. Ik stel toch wel vast dat die rekeningen ook altijd sluitend en positief zijn gebleven. Men moet daarin geen verschil zoeken. Men is daar een aantal jaren, tot op heden vijf opeenvolgende keren, in geslaagd. Ik denk dat het juist de verdienste is van deze regeringen dat ze met een sluitende begroting konden werken. Ik vind het nogal gemakkelijk om dit argument aan te halen en te zeggen dat we nog niet thuis zijn met de begroting. Men is nooit thuis met zijn begroting. Ik stel wel vast dat de begrotingen en de rekeningen met elkaar in overeenstemming zijn.

01.08 **Hans Bonte** (sp.a-spirit): Ik wil inderdaad onderkennen, collega D'hondt, dat we met een probleem zitten op het vlak van de vervangingsratio's. We hebben inderdaad voor een stuk een ander parcours afgelegd, een ander uitzicht gemaakt van ons socialezekerheidsstelsel, bijvoorbeeld in vergelijking met Nederland waar men veel selectiever toekent maar misschien een hogere vervangingsratio heeft terwijl wij hier een veel universeler gespreide sociale zekerheid hebben. Ik denk dat dit inderdaad een belangrijk debat is dat we niet uit de weg mogen gaan. Ik denk dat het ook belangrijk is om te onderstrepen dat wij een moeilijke budgettaire context kennen. Iedereen weet dat het de komende jaren moeilijk zal worden om sluitende begrotingen te maken en om voldoende bescherming te kunnen bieden aan de uitkeringstrekkers, of men nu tot de meerderheid of de oppositie behoort. Dit is precies het pad dat we moeten blijven bewandelen. Men kan echter geen twee dingen die tegengesteld zijn gelijktijdig doen, mevrouw D'hondt. Ik hoorde u daarstraks op de tribune vragen hoe het toch komt dat dit land in vergelijking met Engeland, Nederland, Duitsland enzovoort minder werkgelegenheid creëert met dezelfde economische groei.

pays n'est guère solide comme argumentation. Je m'inquiète des ratios de remplacement pour nos allocations sociales. Le gouvernement aura encore bien des difficultés à maintenir son budget en équilibre. Le fait que dans le secteur des soins de santé un montant de 200 à 300 millions d'euros n'ait pas été pris en compte constitue un risque permanent pour le gouvernement.

01.07 **Marc Verwilghen**, ministre: Les comptes permettent de contrôler le budget. Il s'est toujours avéré que les comptes étaient exacts et présentaient un boni.

01.08 **Hans Bonte** (sp.a-spirit): Je suis bien conscient du problème des ratios de remplacement. Dans d'autres pays, ce ratio est peut-être plus important mais les allocations y sont accordées de manière plus sélective.

Au cours des prochaines années, il sera difficile de faire en sorte que les budgets soient en équilibre tout en garantissant une protection suffisante des allocataires sociaux.

Mme D'hondt demandait pourquoi on n'est pas en mesure de créer autant d'emplois que dans d'autres pays connaissant la même croissance économique. En

U maakt daar een interessante vergelijking met onze economische partners en buurlanden. Als men dan nagaat - en ik probeer dat te doen - wat andere landen aan het doen zijn ter voorbereiding van de vergrijzing, dan zie ik een hemelsbreed verschil tussen twee landen die naast mekaar liggen, ongeveer in dezelfde economische ruimte liggen, maar een politiek andere samenstelling hebben. Het is een wereld van verschil.

Zij kiezen, met een lagere interestlast, met dezelfde economische parameters, of met zo goed als dezelfde parameters, voor een model waarbij ze het begrotingsevenwicht - en ze halen het evenwicht zelfs niet - proberen te halen met een programma van massale sociale afbraak. Deze regering daarentegen opteert ervoor om de vergrijzing voor te bereiden met sluitende begrotingen en met een programmering die hier en daar zelfs leidt naar een betere bescherming van sociale-uitkeringstrekkers.

Dat is het fundamentele verschil en dat is ook de fundamentele keuze die in de diverse lidstaten van de Europese Unie vandaag aan de orde is. We kennen allemaal voorbeelden van landen waar men nu aan het discussiëren is over het optrekken van de pensioenleeftijd en over het brutaal ingrijpen op de vervangingsstelsels en brugpensioenstelsels. Het is nuttig om dit verschil te blijven maken. Het is ook nuttig om te zien wat er in de buurlanden gebeurt. Op dat vlak moeten we misschien minder schroom aan de dag leggen en moeten we misschien forser gaan werken, ook op het Europese niveau.

Collega's, dit was de eerste aanbeveling. Ik wil nog maar eens het belang van deze begroting in evenwicht onderstrepen. Iedereen weet, het werd ook gezegd door een andere collega, dat wanneer men een begroting opstelt men aan de start staat en dat het evident is dat men daarmee nog niet aan de aankomst is. Het zal inderdaad kijken en omzien zijn. Daarvoor dienen wellicht begrotingscontroles en tussentijdse evaluaties.

Collega D'hondt, een tweede aanbeveling die in mijn optiek bijzonder cruciaal is, is de hele eindeloopbaanproblematiek. U hebt ook daarover in het lang en in het breed het woord gevoerd. We hebben ook daar de voorbije maanden heel wat studiewerk kunnen bekijken, heel wat discussies kunnen voeren en heel wat debatten over gehad. Ik vind het dan een beetje eigenaardig wanneer u zich afvraagt waarom er in de beleidsverklaring zoveel aandacht is voor de eindeloopbaanproblematiek en zo weinig voor die andere zaken.

U behoort tot de groep van CD&V. Die groep heeft de voorbije jaren, en voor een stuk terecht, telkens kritiek geuit op een ondoorzichtigheid qua maatregelen in het arbeidsmarktbeleid. Daarmee wil ik alleen maar aangeven dat wat in de beleidsverklaring staat over de eindeloopbaanproblematiek niet het volledige arbeidsmarktbeleid is. Ik ga ervan uit dat de maatregelen die op stapel staan en die reeds ingevoerd zijn - u hebt daarstraks reeds verwezen naar de dienstencheques en het effect daarvan - gewoon blijven doorlopen. Ik wil toch even terugkomen op de eindeloopbaanproblematiek. In de aanbeveling die deze Kamer aangenomen heeft en die ze doet aan de regering wordt gepleit voor een algemeen en coherent beleidsplan dat tegelijkertijd aandacht heeft voor de stimuli binnen en buiten de sociale zekerheid om

fait, on opte pour des modèles différents. Nous n'optons pas pour une régression sociale extrême. Il s'agit là d'une différence fondamentale.

Une autre recommandation importante a trait à la question de la fin de carrière qui a déjà fait l'objet de nombreux débats. La politique de l'emploi ne se borne toutefois pas à cette question : la mise en oeuvre des mesures existantes se poursuit normalement. Dans sa recommandation, la Chambre plaide en faveur d'un plan cohérent en ce qui concerne la politique de l'emploi, un plan qui tiendrait compte des incitants au sein de la sécurité sociale et en dehors de celle-ci pour quitter prématurément le marché du travail. Il importe d'élaborer un plan global qui accorderait l'attention nécessaire aux incitants, tels que la possibilité d'interruption de carrière.

Notre parti se félicite de ce que le gouvernement n'ait pas touché à l'âge de la prépension et à l'interruption de carrière. Notre seule préoccupation concerne la capacité du gouvernement et du Parlement à mettre en oeuvre toutes ces mesures. Nous soulignons que le concours des partenaires sociaux sera nécessaire pour les 31 mesures annoncées.

Sur le plan socio-économique, on peut critiquer un manque d'ambition pour ce qui est d'associer les niveaux de pouvoir locaux et communaux à la création d'emplois. Cela fait des années que l'UE et le Conseil supérieur de l'emploi demandent qu'on prête attention à cet aspect. Car un corollaire de notre économie ouverte, c'est que nous sommes et restons vulnérables alors que le nombre d'emplois est tributaire de la conjoncture internationale. Par conséquent, nous devons exploiter davantage l'atout que représentent

vroegtijdig de arbeidsmarkt te verlaten. Gelijktijdig moet dat beleidsplan de zogenaamde pushfactoren, het onvriendelijke ondernemingsklimaat voor oudere werknemers, behandelen.

Een derde element is de creatie van een levensloopperspectief, waarbij levenslang leren wordt gestimuleerd en betere uittredingsstelsels om tijdelijk de loopbaan te onderbreken worden ingevoerd. Met andere woorden, we hebben hier de aanbeveling gedaan aan de regering om een globaal plan te maken en zich niet blind te staren op voorstellen en pleidooien over het optrekken van brugpensioenleeftijd. U heeft gelijk. Als we dat doen, wordt dat direct gecompenseerd - dat is de les uit het verleden - door een toename van de oudere werkloosheid. We vragen de regering zich niet blind te staren op het optrekken van de pensioenleeftijd, enzovoort. We hebben inderdaad geleerd en ook als aanbeveling geformuleerd om een algemeen plan te maken, waarbij zowel wordt gewerkt op het ondernemingsklimaat, op mogelijkheden voor werknemers - ook oudere werknemers - om levenslang te leren en de loopbaan te onderbreken. Wij bevelen ook aan om een aantal aanpassingen te doen op het vlak van de loopbaan en het loopbaanbeleid, zodat zowel werkgevers als werknemers geïnteresseerd zijn en blijven om aan de slag te blijven.

Ik wil er niet te ver op doorgaan. Ik wil niettemin het volgende onderlijnen, enigszins in tegenstelling tot de pleidooien die we hebben gehoord. Ik kijk in dat verband naar mevrouw De Block, die op een bepaald moment pleitbezorger was om niet verder te gaan op het spoor van loopbaanonderbreking en tijdverkorting en om het brugpensioen fors terug te schroeven. Mijn partij is verheugd dat dit niet in de beleidsverklaring staat. Aan de brugpensioenleeftijd wordt niet geraakt, evenmin als aan de rechten om tijdelijk de loopbaan te onderbreken. Ook daar hebben we immers gezien dat dit ons vooruit helpt om werknemers langer aan de slag te houden.

Het enige wat ik in dat verband als bezorgdheid wil uitdrukken, is de macht van een regering en een Parlement om dat alles te verwezenlijken. We moeten beseffen dat die macht beperkt is en dat we moeten rekenen op de hulp van de sociale partners. Alle 31 maatregelen die in het plan vervat zitten, zijn immers voor een groot stuk geconditioneerd door de rol, de wil en het engagement die sociale partners dagelijks moeten opnemen. Het is mijn hoop dat de beleidsdeskundigheid, die volgens mij blijkt uit de beleidsverklaring, geen dode letter blijft ten gevolge van het al of niet slagen van het sociaal overleg.

Collega's, tot slot wil ik namens mijn fractie toch ook een kritiek formuleren ten aanzien van het sociaal-economische programma dat hier wordt gepresenteerd. Mijns inziens en namens mijn fractie wordt er op één cruciaal terrein veel te weinig ambitie geformuleerd. Het gaat met name om de belangrijke rol die het lokale niveau, het gemeentelijke niveau kan en volgens ons moet spelen om, middels de verdere ontwikkeling van de lokale economische diensten en buurtdiensten, onze achterstand op de arbeidsmarkt weg te werken. Het verbaast mij dat de regering daar zo weinig aandacht aan besteedt. Het verbaast mij, omdat zowel de Europese Unie als de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid al sinds jaar en dag het belang van die rol onder de aandacht brengen.

les marchés du travail locaux. Dans les pays scandinaves, les services locaux représentent 12,5 % du marché de l'emploi. Chez nous, ce pourcentage n'est que de 6,7 %. Notre pays ne met pas ce potentiel à profit. Le miracle économique scandinave a été rendu possible par des investissements massifs dans les services locaux.

In de beleidsverklaring wordt terecht de nadruk gelegd op het open karakter van onze economie, waardoor de concurrentiepositie van ons bedrijfsleven nauwkeurig moet worden bewaakt. Dat is ook de reden waarom we de arbeidskosten maximaal onder controle dienen te houden en de uitgaven in de sociale zekerheid moeten verzekeren wanneer we lastenverlagingen doorvoeren. Hoe dan ook, het open karakter van onze economie zorgt ervoor dat we kwetsbaar blijven en dat het aantal jobs dat erbij komt in grote mate afhankelijk is van de internationale conjunctuur. Dat plaatst ons inderdaad in een kwetsbare positie.

Daar kunnen wij echter uitgeraken, indien wij meer de kaart van de lokale arbeidsmarkten zouden trekken. Wij hebben op dat vlak een zeer serieuze achterstand opgelopen ten aanzien van een reeks andere Europese landen.

Wij kijken tegenwoordig - ook de regering heeft dit gedaan in haar beleidsverklaring - zeer dikwijls naar de puike werkgelegenheidsprestaties in de Scandinavische landen. Welnu, wanneer wij kijken naar de aard van de diensten, dan wordt duidelijk dat ons land een enorm potentieel aan werkgelegenheidskansen laat liggen in deze lokale diensteneconomie. In vergelijking met de Scandinavische landen is er bij ons in de totale dienstensector immers een aanzienlijk verschil in de branche gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening. Waar dit bij ons slechts 6,7% van de werkgelegenheid bedraagt, is het in de drie Scandinavische landen, waarnaar iedereen zo jaloers kijkt, liefst 12,5%. Dat is meer dan het dubbele. In Zweden en Denemarken ligt het zelfs nog een stuk hoger.

Als wij een les moeten trekken uit de Scandinavische landen, dan is het dat deze landen een goed voorbeeld stellen van verregaande financiële ondersteuning van de lokale dienstverlenende sector. De Scandinavische landen investeerden massaal in sociale voorzieningen, zelfs in die mate dat het Scandinavisch wonder, wat de tewerkstelling betreft, er alleen gekomen is door een spectaculaire toename van de tewerkstelling door lokale overheden in sociale voorzieningen en sociale dienstverleningen. Dit is de realiteit waarnaar wij ons moeten durven richten. Dit is de realiteit waaruit wij ook onze lessen moeten trekken.

01.09 Maggie De Block (VLD): Mijnheer Bonte, ik heb alle begrip voor uw Scandinavisch wonder. Ik heb daarvoor ook veel belangstelling en eerbied, maar u weet toch dat de mensen daar veel langer werken dan hier. Vijf minuten geleden zei u dat er niet geraakt mag worden aan het bruggpensioen. U zei mij toen dat u blij was dat dit eruit gehaald was. Het verheugt mij dat u zich daarover verheugt, maar hoe zit het dan in de Scandinavische landen? Als de mensen daar acht tot tien jaar langer werken dan hier, dan denk ik niet dat zij daar zo'n hemelse bruggpensioenregeling hebben als die waarover u daarnet sprak. Als u A zegt over de Scandinavische landen, dan moet u ook B zeggen. Zij hebben een heel breed sociaal vangnet, maar zij werken ook veel langer. Als u refereert aan het Scandinavische wonder, dan kan het ene niet zonder het andere.

01.10 Hans Bonte (sp.a-spirit): Mevrouw De Block, als men langer werkt in de Scandinavische landen, dan heeft dit wellicht voor een groot stuk te maken met het feit dat de arbeidsmarkt daar

01.09 Maggie De Block (VLD): La carrière professionnelle est plus longue dans les pays scandinaves qu'ici et la réglementation en matière de préretraites n'y est pas aussi souple.

01.10 Hans Bonte (sp.a-spirit): Si l'on travaille plus longtemps dans ces pays, c'est parce que les

daadwerkelijk kansen biedt aan oudere werknemers om langer te werken. Hier worden wij in eerste instantie nog altijd geconfronteerd met een ongelofelijke uitstoot van 50-plussers, meestal in de richting van de oudere werkloosheidssystemen en, marginaal in vergelijking met de invaliditeit en de oudere werkloosheid, naar het brugpensioen. Dit is de realiteit. Men investeert veel te weinig in de toekomstkansen van oudere werknemers. Men zet hen liever met een of andere gouden handdruk of via een of ander sociaal stelsel - als het brugpensioen niet lukt, dan gebruikt men de Canada Dry - aan de kant.

Onze ambitie – zowel de uwe, de mijne als die van de andere leden van de Kamer – is dezelfde. Wij moeten streven naar een samenleving en een economie waarin oudere werknemers nog kansen krijgen en zich nog goed voelen in hun vel om beroepsactief te blijven. Dat is precies het interessante aan wat in Scandinavië gebeurt. Daar combineert men effectief een relatief hoge belastingdruk en relatief hoge uitgaven in de sociale zekerheid met massale investeringen in collectieve diensten en sociale voorzieningen, terwijl men er toch in slaagt om een zeer hoge participatiegraad te realiseren op hogere leeftijd. Daarmee wil ik maar aangeven dat het daar allemaal mooi in zijn plooi aan het vallen is. Een belangrijke hefboom daartoe is de ondersteuning van de lokale arbeidsmarkt en van de lokale diensteneconomie.

Al herhaaldelijk werd gezegd dat wij staan waar wij nu staan, dat wij economische rampjaren achter de rug hebben en dat het hopelijk allemaal terug beter wordt. Een element is evenwel duidelijk gebleken, met name dat er ook in ons land een toekomst en jobkansen liggen in de lokale diensten. Het bewijs daarvan wordt elke dag opnieuw geleverd met de dienstencheques, waarbij overheidsondersteuning zorgt voor de organisatie van diensten op het lokale niveau en voor de creatie van jobs. Op die manier krijgt men mensen opnieuw aan de slag en speelt men in op een koopkrachtige vraag op het lokale niveau.

Precies op die lijn, die wij namens de sp.a-fractie uittekenen, willen wij doorgaan. Wij willen dat de lokale arbeidsmarkt versterkt wordt, dat het beleid op dat vlak meer kansen krijgt door massaal zogenaamde zilverjobs te creëren. Dat is een uitdaging waarover wij met zijn allen bezorgd moeten zijn. Wij kennen de cijfers – we hebben ze herhaaldelijk gehoord in de commissie en in de plenaire vergadering – over de toename van het aantal ouderen, de vergrijzing in de vergrijzing, de toename van het aantal 80-plussers. Precies die kwetsbare groep zal extra diensten nodig hebben, als wij willen vermijden dat wij hen “en masse” in residentiële voorzieningen of in ziekenhuizen zullen moeten plaatsen. Wij moeten netwerken opbouwen rond die senioren, in het licht van de steeds toenemende vergrijzing.

Ik neem één concreet voorbeeld. Ik heb de cijfers opgevraagd in verband met thuisongevallen bij ouderen. Welnu, dat is een gigantisch onderschat maatschappelijk probleem. Inderdaad, meer dan een kwart van de thuiswonende ouderen van 70 valt minstens een keer per jaar en de helft van de 80-plussers valt een keer per jaar. Deze personen worden dan opgenomen in een ziekenhuis. Een op de vijf ouderen houdt aan die ongevallen zeer ernstige letsels over en een op de drie ouderen met een heupfractuur als gevolg van een

travailleurs âgés s'y voient offrir plus de chances alors qu'ici ils sont rejetés, vers la préretraite notamment. En Scandinavie, des impôts élevés et des investissements massifs dans les dispositifs sociaux sont associés à un fort taux de participation à un âge avancé. Les marchés locaux de l'emploi et l'économie de services constituent des leviers importants, qui offrent des opportunités d'emploi dans notre pays aussi. Les titres-services en ont fourni la démonstration. Nous voulons consolider le marché local de l'emploi en créant des emplois spécifiques pour les aînés, ce qui peut se faire par le biais d'aides publiques en matière de titres-services. Le vieillissement de la population requiert des services supplémentaires et de nouveaux réseaux pour les seniors, pour éviter que toutes les personnes âgées n'atterrissent dans des hôpitaux ou des maisons de repos. A cet effet, le gouvernement doit faire appel aux chômeurs et convertir les ALE en des agences locales de développement de l'emploi.

dergelijke val, sterft binnen het jaar. Dat zijn cijfers die onze ogen moeten openen, zeker nu wij weten dat de demografische verschuiving spectaculair zal toenemen. De realiteit is dat die mensen terechtkomen in ziekenhuizen en residentiële voorzieningen of effectief veel sneller overlijden. Wij hebben een maatschappelijke opdracht. Er is een grote behoefte. Wij moeten rond die behoeften jobs creëren op het lokale niveau. Dat zijn precies de zilverjobs die wij voor ogen hebben.

Wij betreuen het dan ook dat de federale regering in haar beleidsverklaring te weinig ambitieus is om effectief werklozen in te schakelen in die lokale arbeidsmarkt. Wij pleiten ervoor dat het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap, het PWA, omgevormd wordt tot een plaatselijke werkontwikkelingsmaatschappij, zodat werklozen, steuntrekkers en misschien geïnteresseerde oudere werklozen op die manier opnieuw zinvol aan de slag kunnen en zinvol kunnen bijdragen aan de grote uitdaging van de vergrijzing.

01.11 Marie-Claire Lambert (PS): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, permettez-moi en premier lieu d'émettre quelques considérations sur le budget des soins de santé et dans un second temps de mener une brève réflexion plus globale sur le financement de notre sécurité sociale.

La politique des soins de santé est une politique globale car notre société doit faire face à des défis importants, notamment en termes de vieillissement de la population, d'accessibilité aux soins ou de coût des nouvelles technologies médicales. Nous en sommes ici tous conscients. Les priorités en cette matière sont la santé et le bien-être de nos concitoyens. De nombreuses décisions de principe ont été prises depuis le début de la législature notamment lors des conclaves de Gembloux et d'Ostende. Elles doivent maintenant être concrétisées.

Précisément, dans le cadre du budget 2005, c'est une vision à long terme pour notre système de soins qui nous est proposée. Le budget des soins de santé s'élèvera à 17,289 milliards d'euros en 2005. Cela équivaut à une croissance réelle de 6,3% par rapport à 2004. De cette façon, le budget reste dans le cadre strict de la norme de croissance fixée à 4,5% outre l'inflation, tel que défini dans l'accord de gouvernement. C'est donc un budget réaliste et volontariste en termes de choix d'avenir, puisqu'il se base sur les cinq éléments suivants:

1. le respect de la norme de croissance;
2. une projection réaliste du budget des médicaments;
3. une approche structurelle du sous-financement hospitalier;
4. une réponse aux besoins du secteur non-marchand;
5. un meilleur accès aux soins et un bon usage des ressources.

Pour la survie du système, nous ne pouvons plus tolérer que celui-ci s'emballe dans une spirale de dépenses incontrôlées. C'est pourquoi le gouvernement prévoit de nouvelles mesures pour un montant de 44 millions d'euros et des économies de l'ordre de 228 millions d'euros. Notre système de soins est un des meilleurs au monde en termes de rapport qualité-prix; il doit le rester. Cela passe notamment par une responsabilisation accrue de tous les acteurs du système de soins. En 2005, chacun sera mis à contribution: les médecins, l'industrie du médicament, les pharmaciens et les patients.

01.11 Marie-Claire Lambert (PS): Nu onze samenleving voor een aantal belangrijke uitdagingen staat, zoals de vergrijzing van de bevolking, de toegang tot de gezondheidszorg en de kostprijs van de nieuwe technologieën, moet een globaal gezondheidsbeleid worden gevoerd. Sinds de aanvang van de zittingsperiode werden talrijke principebeslissingen genomen, die nu concreet vorm moeten krijgen.

In haar begroting voor 2005 stelt de regering een langetermijnvisie op de gezondheidszorg voor. Voor 2005 bedraagt de begroting 17,289 miljard euro, wat een stijging met 6,3 procent ten opzichte van 2004 betekent. Daarbij wordt de groeinorm van 4,5 procent geëerbiedigd. De regering heeft een realistische en voluntaristische begroting opgesteld, gestoeld op het behoud van de groeinorm, een realistische schatting van de geneesmiddelenbegroting en een structurele benadering van het financieringstekort voor de ziekenhuizen. De begroting komt tegemoet aan de noden van de non-profit sector en verzekert een betere toegang tot de gezondheidszorg. Tegelijkertijd worden de middelen op een doordachte manier aangewend.

Wij kunnen geen

Dans ce contexte difficile, un ensemble de nouvelles mesures positives à destination de groupes cibles sont avancées. Permettez-moi d'en détailler certaines en les commentant quelque peu.

D'abord en matière de médicaments, l'enveloppe consentie augmente de 11,7% par rapport au budget 2004. En contrepartie, des efforts sont demandés pour obtenir une maîtrise structurelle des dépenses du secteur. Une mesure essentielle à cet égard est la stimulation induite par l'usage des médicaments génériques à prescrire et à acheter à la place d'autres spécialités plus chères.

On sait que les génériques coûtaient déjà 26% moins cher que la molécule classique. La base de remboursement d'un médicament de marque est portée à moins 30% lorsqu'un générique existe. Dès lors, c'est tout bénéfice pour le patient que de recourir davantage aux médicaments génériques.

La réduction vise aussi les médicaments anciens qui voient leur prix baisser au niveau de celui des génériques. Ces génériques que certains veulent discréditer, sans doute pour des raisons commerciales, font actuellement l'objet d'une campagne de promotion. Encore trop peu répandus en Belgique alors qu'ils sont moins cher, les génériques devraient maintenant s'installer durablement dans les habitudes des patients et des prescripteurs.

Aux Pays-Bas, en Allemagne ou en Angleterre, ils représentent plus de 50% des prescriptions. En Belgique, la proportion devrait atteindre les 10% en 2004. C'est encourageant. L'effort est à poursuivre. La volonté est maintenant réelle de contrer la méconnaissance et la méfiance qui demeurent au sein du grand public.

En ce qui concerne la lutte contre le tabagisme, cette mesure vient renforcer notre politique de santé. Des hausses sensibles du prix du tabac sont annoncées. Il est maintenant prouvé que des hausses significatives ont un effet dissuasif pour contrer les méfaits du tabac. Nous sommes donc sur la bonne voie, mais il faut aussi épingler que l'assurance maladie, dès le 1er septembre 2005, prendra partiellement en charge le coût du sevrage tabagique chez les femmes enceintes et leur conjoint. Lorsqu'on sait que 28% des femmes enceintes sont des fumeuses, on ne peut que se réjouir d'une telle démarche, ce d'autant plus que les études montrent que 75% de ces femmes souhaitent arrêter de fumer.

Il est également proposé de prolonger l'opération de sensibilisation et de prise en charge gratuite des soins dentaires pour tous les enfants de 0 à 12 ans. Là aussi, une petite réflexion. Nous entendons dire par certains que cette mesure serait de nature à déresponsabiliser le patient. C'est oublier un peu vite que ce sont souvent les personnes les plus démunies qui hésitent à se rendre chez le dentiste en raison des coûts engendrés. Il me semble au contraire que c'est par ce genre de mesure incitative que les enfants de cette tranche d'âge seront sensibilisés aux bienfaits d'une bonne hygiène dentaire quelles que soient à l'avenir leurs conditions de vie.

Autre sujet, chers collègues, que je souhaitais souligner et qui me tenait tout particulièrement à cœur: le sous-financement des hôpitaux. Deux études récentes ont indiqué que les suppléments demandés

onégécontroleerde uitgaven toestaan. Daarom wordt voorzien in nieuwe maatregelen ten bedrage van 44 miljoen euro en besparingen ten bedrage van 228 miljoen. Wat de prijs-kwaliteitverhouding betreft, is onze gezondheidszorg één van de koplopers, en dat moet zo blijven. Daartoe is een grotere responsabilisering van alle betrokkenen vereist. In 2005 zal eenieder zijn bijdrage moeten leveren: de artsen, de farmaceutische industrie, de apothekers en de patiënten.

In die context worden nieuwe maatregelen voorgesteld.

Wat de geneesmiddelen betreft, stijgt de begroting met 11,7 procent in vergelijking met 2004. Daartegenover staat dat inspanningen moeten worden geleverd om de uitgaven van de sector binnen de perken te houden. Een maatregel ter zake is het gebruik van generische geneesmiddelen in plaats van duurdere specialiteiten.

Generische geneesmiddelen kosten nu al 26% minder dan het klassieke equivalent. De terugbetaling van klassieke geneesmiddelen wordt met 30% verminderd als er een generisch equivalent voorhanden is. Die vermindering geldt ook voor oudere geneesmiddelen waarvan de prijs gezakt is en die nu nog evenveel kosten als het generische middel. Het gebruik van generische geneesmiddelen moet meer ingeburgerd geraken; dat is nu nog niet genoeg het geval. In onze buurlanden zijn generische geneesmiddelen goed voor 50% van de voorgeschreven geneesmiddelen. Bij ons zouden we in 2004 aan 10% moeten zitten. Dat is bemoedigend, maar het is niet goed genoeg. We moeten een mentaliteitswijziging teweegbrengen bij de bevolking.

Er worden forse stijgingen van de

aux patients lors d'un séjour à l'hôpital ont fortement augmenté. Les gestionnaires d'hôpitaux reconnaissent eux-mêmes, dans l'ensemble, que les suppléments d'honoraires et les suppléments relatifs aux chambres se sont considérablement multipliés ces dernières années. Le mouvement ne fera sans doute que s'amplifier.

Sous-alimentés, les hôpitaux n'ont donc pas d'autre solution que de se tourner vers les patients pour couvrir leurs dépenses. Les médecins en pâtissent également, puisqu'ils se voient souvent contraints de verser une part toujours plus importante de leurs honoraires aux établissements au sein desquels ils travaillent.

À en croire le rapport Ernst & Young, le budget dont bénéficient aujourd'hui les hôpitaux pourrait couvrir les besoins. Cette hypothèse ne se vérifierait cependant que dans le cas où trois conditions seraient remplies:

- les médecins reverseraient une partie significative de leurs honoraires à leur établissement, ce qu'ils rechignent à faire et on peut les comprendre;
- tous les hôpitaux utiliseraient des normes de gestion optimales, ce qui n'est pas toujours le cas;
- les patients seraient toujours solvables, ce qui n'est sûrement pas le cas non plus.

Le secteur hospitalier est donc à l'étroit dans son carcan budgétaire et les solutions ne sont pas faciles à dégager. Deux raisons peuvent être avancées pour expliquer cette situation:

- la forte augmentation du coût du matériel médical;
- et des accords salariaux en faveur du personnel et, ces dernières années, essentiellement du personnel soignant, qui n'ont pas toujours été pris en compte dans le financement et dans le prix de la journée d'entretien.

Nous constatons dans le budget qui nous est proposé que le budget des hôpitaux sera augmenté de 100 millions d'euros en trois ans. Une enveloppe de 34 millions sera déjà libérée en 2005. En contrepartie, les hôpitaux n'augmenteront ni leurs ponctions sur les honoraires des médecins, ni les suppléments réclamés aux patients. Nous sommes dans la situation de responsabilisation avancée par le gouvernement: tout le monde doit contribuer aux efforts.

C'est donc dans cet esprit de responsabilisation de tous les acteurs que des économies sont également prévues à charge des patients. Le respect d'un "trajet de soins" sera encouragé. L'échelonnement n'est pas imposé; le patient reste libre, mais celui qui suit le bon trajet de soins sera récompensé financièrement. Il était en effet absurde que le malade qui allait chez son généraliste avant d'être renvoyé par celui-ci vers le spécialiste paie plus cher que celui qui se rend directement chez son spécialiste, et ce parfois de manière superflue.

Je pourrais encore, chers collègues, citer les mesures positives avancées en matière d'appareils auditifs - désormais remboursés jusqu'à 18 ans - ou de transfusions sanguines ou encore dans le non-marchand, puisqu'il est prévu de créer 3.000 emplois pour améliorer la qualité des soins, notamment pour les personnes âgées, et réduire la charge de travail du personnel. C'est pour nous, le groupe PS, essentiel.

tabaksprijzen aangekondigd, in het kader van de strijd tegen het roken. Tabak zal dus duurder worden, en dat zal een ontradend effect hebben. We zijn op de goede weg. Zwangere vrouwen en hun echtgenoot die willen stoppen met roken, zullen de kosten daarvan terugbetaald krijgen door de ziekteverzekering. Dat is een goede maatregel, want 28% van de zwangere vrouwen rookt, maar 75% van die vrouwen wil stoppen met roken.

Voorts wordt voorgesteld de terugbetaling van tandverzorging voor kinderen tot 12 jaar te verlengen. Volgens sommigen geef je de patiënt met die maatregel het gevoel dat hijzelf geen verantwoordelijkheid draagt voor de gezondheid van zijn gebit. Maar in de praktijk zijn het vaak de armste lagen van de bevolking die een bezoek aan de tandarts uitstellen wegens de kosten. De maatregel zal de kinderen net sensibiliseren voor het nut van gebitsverzorging, ongeacht hun levensomstandigheden.

Er is nog een ander onderwerp dat mij na aan het hart ligt: de ontoereikende financiering van de ziekenhuizen. De ziekenhuizen krijgen niet genoeg geld, en moeten noodgedwongen steeds vaker bij de patiënt gaan aankloppen om hun uitgaven te dekken: de aangerekende supplementen zijn de afgelopen jaren fors gestegen. Ook de artsen moeten hun duit in het zakje doen, en een steeds groter percentage van hun erelonen doorstorten aan het ziekenhuis waar ze werken.

Volgens het verslag van Ernst & Young zou de huidige ziekenhuisbegroting moeten volstaan om de bestaande noden te financieren. Daartoe moeten echter drie voorwaarden worden vervuld en dat is vandaag niet altijd het geval. De artsen zouden een niet onbelangrijk deel van hun honorarium aan de instelling

J'en viens à quelques réflexions au sujet du financement de notre sécurité sociale.

Le financement de notre sécurité sociale est avant tout lié à celui du développement économique et de l'emploi, avec tout ce que cela implique en termes de politique industrielle, de recherche et développement, d'innovation et de formation.

La réduction des charges patronales liées au facteur travail a toujours été présentée comme un instrument en faveur de l'emploi. Elle a même été parfois conditionnée à la redistribution du travail et à la création d'emplois supplémentaires. Ainsi, par exemple, fin des années 90, une bonne part des réductions de charges était subordonnée à la conclusion de véritables accords pour l'emploi, afin que les avantages accordés ne soient pas absorbés par la croissance naturelle de l'embauche, à laquelle on pouvait s'attendre dans le sillage de la reprise économique.

Au rythme des conclaves budgétaires depuis 1995, pas moins de 4.500 millions d'euros ont été accordés aux entreprises sous la forme d'allègements de cotisations sociales.

Tout le monde sait qu'il est très difficile de mener une politique de réduction du coût du travail sans que son impact ne se trouve, d'une manière ou d'une autre, diminué au niveau de l'emploi global par des effets d'aubaine ou autres. C'est surtout vrai pour les réductions linéaires. En revanche, des réductions ciblées - pour les jeunes ou sur les bas salaires, par exemple - présentent un avantage indéniable, celui de rapprocher le coût salarial de la productivité, particulièrement dans les PME et le non-marchand. Il faut en tenir compte à défaut d'imaginer un nouveau modèle de calcul des cotisations plus favorable au facteur travail. En effet, dans un contexte largement inégalitaire de technologie et d'organisation novatrices, prendre la masse salariale comme critère de calcul des cotisations sociales n'est pas équitable et la solidarité est, dès lors, rompue. Il y a transfert de charges au détriment des secteurs où le potentiel d'emplois est le plus important.

Aujourd'hui, au regard des chiffres du chômage, l'évidence permet d'affirmer que la politique globale des réductions de cotisations sociales a été extrêmement coûteuse pour notre sécurité sociale, sans que l'on puisse en mesurer l'impact réel en termes de maintien ou de création d'emplois. Par conséquent, nous plaçons pour une évaluation stricte de l'efficacité de cette politique. Et, au besoin, que l'on en tire les leçons!

Certains ont récemment déclaré qu'il faudrait 11 milliards de réductions de charges patronales supplémentaires d'ici 2010, dont 500 millions pour le replafonnement des cotisations, pour assurer - dit-il - "l'avenir de nos enfants". C'est particulièrement indécent alors que le problème du financement de la sécurité sociale se pose avec acuité, non seulement pour garantir le paiement des prestations actuelles, mais aussi, a fortiori, pour réaliser les engagements pris à Ostende en matière de liaison au bien-être. Je rappelle aussi que la solidarité au sein de notre système de sécurité sociale est assurée par le fait que les cotisations sont prélevées sur des salaires non plafonnés et qu'elles donnent droit à des indemnités plafonnées, avec des minima garantis pour tous. Dès lors, il n'est évidemment pas

doivent être restitués, de
ziekenhuizen zouden optimale
beheersnormen moeten naleven
en de patiënten zouden altijd
solvabel moeten zijn.

De ziekenhuissector zit in een
budgettaire keurslijf en de
oplossingen liggen niet voor de
hand.

Daarvoor bestaan twee redenen:
de stijging van de prijs van het
medisch materieel en de
loonakkoorden voor het personeel
- meer bepaald het verzorgend
personeel - die niet steeds in de
financiering en de ligdagprijs
worden verrekend.

De begroting voor de ziekenhuizen
zal over een periode van 3 jaar
met 100 miljoen euro worden
opgetrokken. Met het oog op een
responsabilisering van alle
betrokken actoren, zal de
uitstippeling van een "zorgtraject"
voor de patiënt worden
aangemoedigd.

De financiering van onze sociale
zekerheid is gekoppeld aan de
economische ontwikkeling en de
evolutie van de werkgelegenheid.
De verlaging van de
werkgeversbijdragen werd altijd
voorgesteld als een instrument om
de werkgelegenheid te
bevorderen, maar iedereen weet
dat het moeilijk is om een dergelijk
beleid te voeren zonder
"meevallers" en zonder dat het
effect ervan op de totale
werkgelegenheid afneemt.

Gelet op de huidige
werkloosheidscijfers kan men
stellen dat het beleid van verlaging
van de sociale bijdragen onze
sociale zekerheid handenvol geld
heeft gekost, terwijl het effect
ervan op het scheppen van nieuwe
banen nauwelijks meetbaar was.
Wij pleiten derhalve voor een
strikte evaluatie van de
doeltreffendheid van dat beleid.
Onze aandacht moet vooral
uitgaan naar de aanvullende
financiering van ons stelsel van

question pour nous d'envisager le retour à un quelconque plafond salarial.

Le débat sur le financement alternatif de la sécurité sociale doit tout d'abord être compris dans sa signification première, c'est-à-dire au regard de l'ampleur des réductions de charges patronales. Ce n'est pas ce montant compensatoire qui est préoccupant; encore que - je le répète - un changement structurel dans la mise à contribution des entreprises permettrait de répondre plus efficacement à l'emploi.

En revanche, la question qui doit attirer notre attention est celle d'un financement supplémentaire de notre assurance sociale, dont l'insuffisance hypothèque le futur. Ce sont donc les coûts supplémentaires de solidarité, lesquels se sont empilés d'année en année, qui souffrent d'un sous-financement chronique. L'objet de ce débat n'est pas de faire un inventaire de tous les problèmes existants - il y aurait trop à dire - mais de rappeler, en tout état de cause, que notre protection sociale doit être garantie à long terme.

Nous serons très attentifs aux propositions que les partenaires sociaux feront en la matière et surtout à la suite qui leur sera réservée. Pas question pour le groupe PS de se contenter d'une nouvelle étude qui resterait dans les oubliettes de l'histoire. Nous exigeons qu'on nous apporte une perspective financière crédible, notamment par rapport au vieillissement de la population et aux décisions prises à Ostende.

Une piste très souvent évoquée est celle d'une cotisation sociale généralisée qui une fois de plus n'a pas été retenue. Actuellement, nous avons une cotisation spéciale de sécurité sociale, un embryon de cotisation sociale généralisée selon le terme utilisé à l'époque du plan global, cotisation qui sollicite le revenu imposable des ménages mais qui ne frappe ni les revenus soumis à l'impôt des sociétés, ni les revenus mobiliers, ni les revenus des indépendants. Pour nous, c'est insuffisant.

Pour nous aussi, au-delà de la nécessité de redresser le taux d'emploi, tous les revenus doivent participer à l'effort de solidarité, sous peine de fragiliser considérablement, à terme, la base de financement du système. Pour l'heure, le gouvernement a opté pour la poursuite de l'augmentation des accises sur le tabac et la lutte contre l'ingénierie fiscale des entreprises en ce qui concerne l'usage des voitures de société. Sur ce dernier point, je rappelle qu'un nombre considérable d'employeurs contournent les charges prétendues excessives qui pèsent sur le travail en offrant des avantages en nature à leurs travailleurs puis utilisent des outils fiscaux pour échapper à une cotisation de solidarité qui existe depuis 1997. C'est inadmissible. En tout état de cause, nous veillerons à ce qu'il n'y ait pas de représailles sur des investissements porteurs d'avenir comme dans le secteur de la formation professionnelle ou celui de la mobilité durable.

Par ailleurs, le déficit initialement prévu de notre sécurité sociale a été réévalué grâce aux recettes exceptionnelles engrangées par l'Inspection sociale pendant les trois premiers mois de l'année. Ce résultat tend à prouver que la lutte contre la fraude sociale n'est pas un slogan creux qu'on nous sert à chaque conclave budgétaire mais au contraire que le coup d'accélérateur donné en 2003, à savoir la

sociale verzekering; de huidige ontoereikende financiering ervan vermindert de kansen op een gunstige ontwikkeling in de toekomst. Wij zullen de voorstellen van de sociale partners aandachtig onderzoeken en nauwlettend toezien op het gevolg dat eraan wordt gegeven. Een mogelijke maatregel waarvan vaak gewag wordt gemaakt is de invoering van een algemene sociale bijdrage.

Voor het ogenblik wil de regering de accijnzen op tabak verder verhogen en de fiscale spitstechnologie van de bedrijven bekampen, met name wat de bedrijfsvoertuigen betreft.

Het tekort in onze sociale zekerheid werd geëvalueerd dankzij de uitzonderlijk hoge inkomsten die de sociale inspectie tijdens het eerste trimester van dit jaar boekte.

Wij sporen de regering aan haar inspanningen voort te zetten.

Tot slot is het financiële evenwicht van de sociale zekerheid voor 2005 verzekerd.

Voor de socialisten was het ondenkbaar dat geen bijkomende middelen voor ons sociaal vangnet zouden worden uitgetrokken en dat het debat over de herfinanciering op lange termijn zou worden uitgesteld.

création d'un véritable cadre institutionnel, commence à porter ses fruits.

Nous ne pouvons qu'encourager le gouvernement à poursuivre ses efforts en insistant sur deux points:

- primo, une efficacité accrue passe par une synergie plus grande avec l'administration fiscale;
- secundo, il est urgent de légiférer sur le phénomène en pleine expansion des faux indépendants. À ce propos, on entend dire qu'il n'y a pas de fraude dès lors qu'un travailleur opte pour le statut d'indépendant sans y être forcé. C'est oublier un peu vite que l'autonomie absolue de la libre volonté des parties est un leurre sur le plan socio-économique, ce qui la rend d'ailleurs totalement incompatible avec notre droit social.

En conclusion, monsieur le président, chers collègues, conformément à l'accord de gouvernement, l'équilibre financier de la sécurité sociale est garanti pour 2005. Il était impensable pour les socialistes que des moyens supplémentaires ne soient pas affectés à notre système de protection sociale afin de répondre aux nouveaux besoins et aux aspirations légitimes des allocataires sociaux, notamment en matière de liaison au bien-être.

Nous le disons clairement: le débat sur le refinancement à long terme ne pourra pas être renvoyé aux calendes grecques.

La confiance de nos concitoyens vis-à-vis de notre système de protection sociale ne s'acquiert pas par la technique des montants uniques et exceptionnels de financement alternatif mais en mettant au point des mécanismes structurels qui garantissent, année après année, le surcoût budgétaire lié à l'évolution des besoins légitimes de notre population. Nous y serons et resterons très vigilants.

De **voorzitter**: Collega's, ik wijs erop dat de spreektijd van de meeste fracties al ver gevorderd is. U begrijpt dus wat dat voor morgen betekent.

01.12 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kon mijn ogen niet geloven toen ik de titel van het hoofdstuk veiligheid las. Op bladzijde 28 van de beleidsverklaring staat niets minder dan, en ik citeer: "Veiligheid: de malaise voorbij." Waarmee de regering dus beweert dat het ergste voorbij is. Er is sprake van een kentering, volgens Verhofstadt. Wij moeten dus geloven dat de criminaliteit, het vandalisme, de drugshandel, enzovoort, afnemen. Om dat te bewijzen geeft men ons cijfers van enkele steden, oude cijfers van 2002, statistieken over enkele categorieën misdrijven en op basis daarvan zegt Verhofstadt dat de criminaliteit daalt.

U weet wat dat betekent, collega's. Guynocchio heeft het trucje van de daling al eens geprobeerd bij de bespreking van de begroting. Hij moest naderhand echter serieus bakzeil halen. Het was zijn eigen minister van Binnenlandse Zaken, Duquesne, die er al meteen de helft van moest afdoen en uiteindelijk bewees een studie van vier professoren dat Guynocchio cijfers en statistieken had laten aantonen wat men er wetenschappelijk niet kon en mocht uithalen. Maar dat is geen beletsel voor onze voluntarist. Ik wil dat de criminaliteit daalt, zegt hij, en dus daalt zij. Dat is natuurlijk geen voluntarisme, dat is zelfbegoocheling. Trouwens – ik zal wel geen antwoord krijgen, maar

01.12 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Le premier ministre veut nous faire croire qu'il y a un revirement dans les chiffres de la criminalité en se basant sur des statistiques très fragmentaires de 2002. Le premier ministre a déjà utilisé l'astuce des chiffres à la baisse dans le passé mais, à l'époque, il a immédiatement été contredit par des experts.

Où peut-on trouver les statistiques qui démontrent que la criminalité est en baisse? La police a-t-elle déjà élaboré les statistiques fédérales pour 2003? Et les chiffres sont-ils fiables sachant que, selon le ministre Dewael, les tendances ne se préciseront qu'à partir de 2007?

ik stel de vraag dan maar pro forma – waar zijn de sluitende bewijzen om te zeggen dat de criminaliteit daalt? Misschien is de heer Verwilghen op de hoogte, als oud-minister van Justitie? Is de politie klaar met het opstellen van de federale criminaliteitsstatistieken van 2003? Meer nog, zijn die cijfers dan plots wel geloofwaardig? Minister Dewael heeft immers twee jaar geleden gezegd dat men nog tot 2007 moest wachten om de echte trends te kunnen aflezen.

Collega's, ik wil ook een positieve noot brengen. Nu het partijbestuur beslist heeft dat wij een nieuwe stijl moeten hanteren, kan ik niet anders dan een positieve noot brengen.

Il est positif de constater que le budget de la protection civile augmente de 15 %. Le Vlaams Blok reste néanmoins partisan d'une régionalisation. Une ville comme Anvers a d'autres besoins que Charleroi ou Namur.

Le ministre a même réussi à augmenter le budget global de son département. Soit son poids politique est plus important qu'on ne le pensait, soit les problèmes se sont aggravés et il faut dégager des moyens supplémentaires comme ce fut déjà le cas pour le département de la Justice. L'insécurité et les étrangers constituent les problèmes majeurs pour le ministre de l'Intérieur.

01.13 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): (...)

De **voorzitter**: Dat is nieuw!

01.14 Filip De Man (VLAAMS BLOK): U mag zich niet inlaten met partijaangelegenheden, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Ik ben ook een waarnemer, natuurlijk.

01.15 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Ik breng dus een positieve noot over het budget voor de civiele bescherming. Dat budget groeit terecht met ruim 15% in twee jaar. Dat is dus een klein half miljard om de inderdaad acute noden van de civiele bescherming te lenigen. Betere opleidingen worden beloofd, een betere salariëring van de vrijwilligers, modern brandweermateriaal, nieuwe kledij, enzovoort. Een opmerking evenwel: het Vlaams Blok blijft voorstander van de regionalisering van de brandweer en de civiele bescherming. Wij hebben daar ook argumenten voor. Bijvoorbeeld: Antwerpen heeft als wereldhaven en met haar enorme petrochemische nijverheid natuurlijk een heel andere aanpak nodig dan bijvoorbeeld Charleroi of Namen. Dus zeggen wij: splitsen die boel.

De minister krijgt dus een verhoging voor de civiele bescherming. Hij slaagt er zelfs in globaal gezien een verhoging te bekomen voor zijn departement. Dat kan twee dingen betekenen, collega's. Ofwel is zijn politiek gewicht groter dan men algemeen dacht, ofwel zijn de problemen waaraan zijn beleid een antwoord moest bieden, toegenomen.

Dus zag men zich in de regering wel verplicht om meer middelen uit te trekken. Dat was trouwens ook het geval bij het departement Justitie. De heer Laeremans zal dat bevestigen. Er zijn grote problemen, dus men besliste om hier meer middelen toe te kennen.

Wat zijn de problemen bij het departement Binnenlandse Zaken? Ze zijn tweërlei, de schrijnende onveiligheid en de vreemdelingen. Ten eerste, de politiehervorming. De regering zal de inspecteurs van

01.15 Filip De Man (VLAAMS BLOK): La réforme des polices va une nouvelle fois être adaptée et la mise en œuvre du réseau Astrid va encore être accélérée. Le gouvernement souhaite également améliorer le fonctionnement des CIA et réduire le nombre d'apostilles. Les capacités locale et totale vont être augmentées, de quelque 3.000 unités ! Lors du méga-Conseil des ministres qui s'est tenu il y a quelques mois, 2.500 agents supplémentaires avaient déjà été promis; le gouvernement semble se surpasser, mais ne réussit néanmoins pas à compenser les départs naturels. En 2003, 1.083 aspirants inspecteurs ont rejoint les rangs de la police, pour seulement 921 cette année, alors que tous les ans, 1.000 départs sont dénombrés.

Pour le gouvernement, les étrangers qui ont commis un crime doivent purger leur peine de prison

achter hun bureaus halen. Men zal de hervorming nog eens bijsturen. Men zal de implementering van ASTRID versnellen, maar dat is al een gouwe ouwe die al 10 jaar meegaat. Men gaat ook de AIK's beter doen werken. Men gaat het aantal kansschriften doen afnemen. Dat horen wij al jaren in de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Men zal ook de lokale capaciteit verhogen. Men zal zelfs de totale capaciteit verhogen. In de tekst staat letterlijk: "Zelfs met 3.000 eenheden!". Een uitroepingsteken in een regeringsverklaring is vrij zeldzaam. Dat is zeer agressief. Wij mogen dat leesteken niet meer gebruiken, maar in de federale beleidsverklaring krioelt het van de uitroepingstekens. Men heeft het dus over 3.000 eenheden. Collega's, u zult zich misschien herinneren dat wij dit jaar een megaministerraad hebben gehad waarbij de regering 2.500 extra agenten beloofde. Blijkbaar overtroeft de regering nu zichzelf want 6 maanden later worden het er dus 3.000. Misschien hopen Verhofstadt en Dewael, dat zou vrij sluw zijn, dat de mensen nu geloven dat er 5.500 agenten bijkomen: 3.000 plus 2.500.

Mijn twijfels zijn groot. Ik blijf er immers bij dat de federale politie en de regering er niet in slagen om de natuurlijke afvloeiing op te vangen. De regering heeft in 2003 welgeteld 1.083 aspirant-inspecteurs gerekruteerd. Dit jaar waren er dat 921. Doch, jaarlijks gaan ongeveer 1.000 politiemensen met pensioen, nemen ontslag of worden ziek. Men zal de capaciteit dus niet door de nieuwe rekruten kunnen opdrijven.

U zult dit ook niet bereiken door mensen van achter hun bureau te halen en zeker geen 3.000. Ik denk dat men zichzelf in de regering iets wijsmaakt of erger, dat men de bevolking iets wijsmaakt.

Het probleem van de vreemdelingen. Men herhaalt dat men de criminele vreemdelingen in hun landen van herkomst wil laten opsluiten en men beweert dat dit, ik citeer: "... een sterk ontradend effect zal hebben." Iemand zou mij toch eens moeten zeggen hoeveel criminelen hun straf uitzitten in hun thuisland? Kan iemand mij eens een lijstje geven? Hoeveel van die criminele vreemdelingen zijn er bijvoorbeeld al afgeleverd in Marokko? Hoeveel zitten er in Marokko hun straf uit? Ik zal maar geloven in dat sterk ontradend effect als u de daad bij het woord voegt en ook de naturalisaties afneemt van vreemdelingen die hier zware misdrijven plegen.

Verscheidene VLD'ers roepen luid dat dit allemaal moet, maar ondertussen bent u vijf jaar aan de macht en de vraag rijst of we nu nog eens vijf jaar moeten wachten om dat allemaal gerealiseerd te zien. Dat is zowat de houding, het handelsmerk van Patrick Dewael, namelijk een hoge borst opzetten. Anderhalf jaar geleden waren er problemen met de vele duizenden illegalen in Antwerpen. Dewael verklaarde in de pers dat hij de illegalen zou laten opsporen door de politie. We hebben daarna niets meer gehoord van die opsporing. De landen van herkomst weigeren uitgeprocedeerden terug te nemen. Dewael dreigt de geldkranen van de ontwikkelingshulp toe te draaien. Ondertussen staan alle kranen nog open maar hij heeft wel alle voorpagina's gehaald van de kranten. De hoofddoeken werken steeds meer mensen op de zenuwen. Dewael zal eens wat laten zien want hij gaat ze verbieden in de scholen en de openbare gebouwen. Sedertdien horen we niets meer van de heer Dewael. Er zijn in dit land nogal wat moslimintegranten actief. Dewael wordt daarover geïnterpelleerd en wat zegt hij: "Ik wil een rapport van de

dans leur pays d'origine afin de créer un effet dissuasif. Mais combien de criminels purgent-ils effectivement leur peine dans leur pays d'origine? L'effet dissuasif ne me convaincra que si le gouvernement passe à l'acte et retire la naturalisation aux étrangers qui commettent de graves délits.

Le ministre Dewael a souvent durci le ton, notamment lorsque les étrangers en situation illégale ont posé des problèmes à Anvers, lorsque les pays d'origine ont refusé d'accueillir les demandeurs d'asile déboutés, lorsque le voile a provoqué l'irritation de la population, lorsqu'il était apparu que de nombreux intégristes musulmans étaient actifs dans notre pays... Le ministre souhaite ainsi recouvrer les faveurs de l'aile droite de l'électorat du VLD, acquis au Vlaams Blok. En vain, car le ministre Dewael n'est qu'un fanfaron.

inlichtingendiensten." We wachten nog altijd op het rapport van de inlichtingendiensten. Dat is de kwaal van Dewael, hij zet altijd een hoge borst op. Hij doet dit ook om de rechtervleugel van zijn VLD-electoraat te recupereren want die zitten nu voor een groot stuk bij het Vlaams Blok, maar zijn pogingen dienen tot niets.

Uiteindelijk komt er niets van. De heer Dewael is een blaaskaak.

01.16 Luc Van Biesen (VLD): Mijnheer De Man, uw uitspraken doen me denken aan uw kandidaatstelling in uw partij en uw visie. Ook u verklaarde met hoge borst bepaalde zaken niet te aanvaarden in uw partij om uiteindelijk ook te eindigen als een blaaskaak. U kent het verhaal van de kikker.

01.17 Filip De Man (VLAAMS BLOK): U kent de interne keuken van onze partij blijkbaar goed, mijnheer Van Biesen. Dat is formidabel. Wat mijn partij betreft, werd de gulden middenweg gezocht.

Ik kom tot het drugsprobleem. In het hoofdstuk "veiligheid" lees ik dat werk zal worden gemaakt van een geïntegreerde aanpak van de drugsfenomenen en dat er pilootprojecten komen in de steden die kampen met overlast. Echt waar: een geïntegreerde aanpak en pilootprojecten. Men innoveert voortdurend in de tekst.

Ik ben voorstander van een geïntegreerde aanpak van het drugsprobleem. Ik zie het graag gebeuren. Men bepleit dit reeds van 1996, ogenblik waarop in deze Kamer de speciale werkgroep drugs van start is gegaan. Ondertussen vergeet u erbij te zeggen dat door uw gedoogbeleid waarvoor de VLD medeverantwoordelijk is, steeds meer scholieren met drugs beginnen en zelfs kinderen van 12 jaar "smoren" en 14-jarigen pillen kopen en verkopen. Men verschuilt zich voor de zoveelste keer achter een geïntegreerde aanpak. Ik hoor dit reeds tien jaar verkondigen.

Ook het terrorisme zal beter bestreden worden. Men doet echter niets anders dan de maatregelen opsommen die reeds na de megaministerraad verkondigd werden. Geestig is de aanvulling dat men ook de voedingsbodems van het terrorisme moet aanpakken. De regering gaat de voedingsbodems aanpakken, de armoede en het gebrek aan onderwijs. Zoals algemeen geweten zijn armoede en gebrek aan onderwijs twee redenen waarom Osama Bin Laden een terrorist is geworden. Men wacht vol spanning op de invloed van het koninkrijk der Belgen in landen zoals Pakistan om de armoede en het gebrek aan onderwijs aan te pakken. Het is van een pretentie die deze van voormalig minister van Buitenlandse Zaken Michel evenaart. Ik geef nog een staaltje en citeer: "Ook het niet kunnen genieten van de aan de gang zijnde globalisering werkt het terrorisme in de hand". Dat is de meest linkse multiculturele praat die ik sinds lange tijd gehoord heb.

Dat het moordend terrorisme van de laatste jaren bijna altijd een rechtstreekse link vertoonde naar het islamfundamentalisme heeft men nog nooit gehoord. Dat er in tientallen moskeeën hier ten lande geld en strijders gerekruteerd werden en worden voor de Jihad kan de paarse club niet bovenmatig beroeren. Men maakt in elk geval geen melding van een voornemen om die moskeeën te sluiten. De

01.16 Luc Van Biesen (VLD): Les propos de M. De Man me rappellent le jour où il a lui-même bombé le torse lorsque son parti a voulu changer de cap. A l'époque, il a également fini par faire figure de fanfaron.

01.17 Filip De Man (VLAAMS BLOK): M. Van Biesen connaît manifestement très bien la cuisine interne de mon parti.

En ce qui concerne les stupéfiants, le gouvernement planifie des projets pilotes et une approche intégrée. Cette méthode est déjà préconisée depuis 1996. Dans l'intervalle, un nombre croissant d'écoliers de plus en plus jeunes consomment de la drogue.

L'on va lutter contre le terrorisme par le biais de mesures qui ont déjà été annoncées après le méga-conseil des ministres. Désormais, on compte toutefois également s'attaquer aux causes du terrorisme, comme la pauvreté et le manque d'enseignement. Des pays comme le Pakistan attendent certainement avec impatience les mesures du gouvernement belge ! Vous avez dit prétention ? Selon la déclaration de politique fédérale, le "fait de ne pouvoir participer à la globalisation" favoriserait également le terrorisme. On ignore apparemment que le terrorisme meurtrier est presque toujours directement lié au fondamentalisme islamique et que des fonds et des combattants sont recrutés pour le *djihad* dans des dizaines de mosquées belges. Rien ne peut manifestement venir perturber le rêve multiculturel.

Pour traiter les 27.957 recours

multiculturele droom mag immers niet in gevaar komen. Men meet zich integendeel een status aan die zonder meer lachwekkend is. Op bladzijde 31 kunnen wij allemaal lezen dat "België een voortrekkersrol kan opnemen in de wereldwijde dialoog die hierover zou moeten ontstaan". Bush en Poetin zitten nu reeds gekluisterd aan hun telefoon. Ze vragen zich af wanneer Verhofstadt hen nu eindelijk eens gaat brieven over het verband tussen terrorisme en globalisering.

Er zijn nog meer vreemdelingenproblemen, namelijk de 27.957 asielberoepen bij de Raad van State. De regering gaat nu een derde afdeling oprichten bij die Raad van State. In plaats van komaf te maken met de misbruiken, in plaats van komaf te maken met de advocaten, niet zelden pro-Deoadvocaten die eindeloos procederen, soms op kosten van de Staat tegen diezelfde Staat, in plaats van daar een mouw aan te passen zal men dus nog eens een derde afdeling oprichten bij de Raad.

Ik vraag mij trouwens af waarom er überhaupt nog een beroep moet blijven bestaan bij de Raad van State als er reeds een vaste beroepscommissie voor de vluchtelingen bestaat. Zij kunnen reeds terecht bij het commissariaat-generaal. Zij kunnen daar een beroep aantekenen. Ik vraag mij af waarom dit moet. Is er ergens een internationaal verdrag dat ons verplicht om in twee beroepsinstanties voor deze asielmisbruikers te voorzien? De grote meerderheid zijn asielmisbruikers.

Ten slotte zijn er de schijnhuwelijken. We zijn er natuurlijk niet tegen dat men nu enigszins op de rem gaat staan, maar wanneer zal dit land nu eindelijk beslissen dat gezinsvorming geen recht geeft op een verblijfsvergunning? Als een Turk die hier verblijft wil huwen met een Turk van ginder, dan moeten ze dat maar doen in Turkije. Meer en meer verstandige mensen zeggen het luidop. Als we niet reageren wordt het steeds erger en kunnen we zo door de eenieder van u gepredikte integratie telkens opnieuw beginnen. In feite worden de samenlevingsproblemen alsmaar groter door uw onwil om hiervoor een remedie te vinden.

Het zal, collega's, voorwaar een heel ander beleid vergen om met al die maatschappelijke problemen eindelijk korte metten te maken.

De **voorzitter**: Ik dank u, mijnheer De Man, voor de opvallende beperking van uw spreektijd.

01.18 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb twee opmerkingen over de werkzaamheden. De heer De Man heeft zopas gezegd dat wij de zaken positief benaderen. Ik wil in het bijzonder uw partij feliciteren, want zij is hier de hele tijd aanwezig geweest met een enkel Brabants parlamentslid en de voorzitter van de Kamer. Tegelijkertijd moet ik ook vaststellen dat de voorzitter van de Kamer op dit ogenblik, wat de meerderheid betreft, stilaan de voorzitter van het Vlaams Parlement wordt. Waar is de Franstalige meerderheid, MR en PS? Ni vu, ni connu. Ecolo behoort nog altijd niet tot de meerderheid.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, ik zal u iets verklappen. Ik schrijf bij elke spreker, wanneer hij begint, het aantal leden van zijn fractie dat hier aanwezig is. U zou echt opvallende cijfers lezen.

introduits au Conseil d'Etat par des demandeurs d'asile, le gouvernement projette d'adjoindre une troisième section à cette institution. L'on ferait mieux de mettre un terme aux multiples abus. De nombreux avocats, souvent pro deo, plaident indéfiniment aux frais de l'Etat.

Pourquoi la procédure de recours devant le conseil d'Etat devrait-elle être maintenue s'il existe une commission de recours ? Pourquoi prévoir un double pourvoi pour ceux qui abusent de l'asile ? Quand notre pays dissociera-t-il le permis de séjour du regroupement familial ? Par exemple, si un citoyen turc veut épouser une femme de son pays, pourquoi ne se marieraient-ils pas en Turquie ?

Notre société se débat avec des problèmes de plus en plus nombreux et aigus, et personne ne s'efforce d'y remédier. Aujourd'hui, le gouvernement promet de prendre les abus à bras-le-corps. Je suis curieux de voir les résultats.

01.18 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Le président de la Chambre devient progressivement le président d'un Parlement flamand. Pour l'instant, presque aucun membre de la majorité francophone n'assiste à ce débat.

Le **président**: Je note toujours les présences des membres du groupe auquel appartient chaque orateur. Vous seriez étonné par les statistiques.

01.19 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Wij zijn trots dat wij onze kameraad De Man komen ondersteunen.

De **voorzitter**: Dat zal niet blijven duren. (*Protest*)

Begrijp mij niet verkeerd. Ik bedoel dat u waarschijnlijk zult weggaan, wanneer mevrouw Gerkens begint. Je ne me mêle jamais des affaires intérieures d'un parti. Mijnheer Van de Eynde, ik zal de heer Van Acker citeren. Hij zei in het mooi Brugs: "S'ils ne sont pas ici, c'est qu'ils sont ailleurs!"

01.20 Muriel Gerkens (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je trouvais assez émouvante la formule utilisée par le premier ministre, hier, quand il parlait des matières de sécurité: "celui qui n'avance pas recule". Cette expression colle remarquablement à cette déclaration gouvernementale et notamment concernant les thématiques que je vais me permettre d'aborder ce soir.

La première thématique est évidemment la protection d'un environnement qui se dégrade. Cette déclaration me permet de tirer la conclusion que sans les écologistes, on ne fait pas d'écologie dans ce gouvernement. L'année 2003-2004 s'est caractérisée par le néant, bien qu'il y ait eu toute une série d'engagements; je vais en citer quelques-uns. La ministre Van den Bossche était très fière de nous expliquer qu'elle allait travailler sur la limitation des pesticides, les normes de produits, l'encouragement d'utilisation de produits écologiques pour les travaux intérieurs et rien n'a été fait.

Dans la déclaration pour 2005, il n'y a rien, aucune allusion à ces programmes et à ces engagements.

Les mesures destinées à réduire la consommation d'énergie et la production de CO₂ sont en général absentes ou reportées. Ou alors, elles sont présentées d'une telle manière qu'on ne les assume pas en tant que telles. C'est notamment le cas de cotisations sur les voitures de société.

Le plan national "climat" n'est toujours pas finalisé et l'Etat fédéral doit remettre le registre des entreprises qui pourront participer au marché des émissions de CO₂ mais ce n'est toujours pas fait. Même les représentants de la FEB commencent à s'inquiéter puisqu'une telle inertie aboutira à ce que les entreprises belges ne pourront pas participer à ce marché et donc seront pénalisées à la fois dans leur développement et dans leur possibilité de maintenir leurs activités et donc aussi de maintenir l'emploi.

Autre exemple flagrant d'absence de dossiers "verts" dans cette déclaration: Kyoto est manifestement jeté aux orties. C'est d'autant plus paradoxal que M. Poutine vient de prendre la décision de le ratifier, à la suite de quoi le protocole de Kyoto deviendra contraignant pour l'ensemble des Etats. La Belgique risque donc d'être un pays à la traîne qui ne pourra pas profiter des effets secondaires positifs du respect de ce protocole.

01.19 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Nous étions là pour écouter notre collègue M. De Man.

Le **président**: Je note toujours les présences des membres du groupe auquel appartient chaque orateur. Vous seriez étonné par les statistiques.

01.20 Muriel Gerkens (ECOLO): Uit deze beleidsverklaring kunnen we afleiden dat zonder de groenen geen groen beleid wordt gevoerd. Van de aangegane verbintenissen kwam in de periode 2003-2004 niets terecht. In de beleidsverklaring 2005 wordt over die beloften met geen woord meer gerept.

De maatregelen met het oog op energiebesparing en een verminderde CO₂ – uitstoot zijn onbestaande, uitgesteld of uitgehouden. Het nationale klimaatplan is nog steeds niet klaar en bovendien dreigt het niet te worden nageleefd, dit ten koste van de Belgische bedrijven.

Het Kyoto-protocol wordt vrolijk overboord gegooid, paradoxaal genoeg, temeer daar de Russische president Poetin onlangs besliste het protocol wel te ratificeren.

Het Kyoto-fonds wordt momenteel onvoldoende benut, gewoon omdat de opwarming van de planeet geen hoofdbekommernis is voor de paarse regering.

Er wordt al evenmin gerept over het verband tussen milieu en gezondheid, terwijl dat op lange termijn zeker zou kunnen bijdragen tot het evenwicht van de sociale zekerheid.

Geen woord over de noodzakelijke investeringen in hernieuwbare energiebronnen. Nochtans stelt

Même Tony Blair, qu'on ne peut pas caractériser comme étant un grand écologiste, considère que le dossier Kyoto sera l'une des ses priorités lors de sa présidence de l'Union européenne qui aura lieu durant le premier semestre 2005. Peut-être M. Blair va-t-il nous « booster » le train.

Le fonds Kyoto existe (alimenté de 25 millions en 2003 et de 25 millions en 2004). Plus ou moins 4 millions sont utilisés. Tout le reste n'est pas utilisé. Pourquoi? Simplement parce que le réchauffement climatique n'est pas une préoccupation du gouvernement violet.

Rien non plus sur le lien entre environnement et santé comme si le fait d'envisager la santé sous un angle préventif et avec une vision à long terme ne faisait pas non plus partie des réflexions et des positionnements de ce gouvernement.

Enfin, silence absolu sur l'enjeu des choix énergétiques. Dans la note et la déclaration gouvernementale, on parle d'une étude. Un des arguments avancés pour justifier cette étude est de dire que le développement des énergies renouvelables demande des investissements tellement importants, tellement longs à amortir que finalement on serait presque tenté de remettre en cause le développement de ce type d'énergie. Je rappelle simplement que l'engagement européen prévoit que l'on atteigne 12% d'énergies renouvelables pour 2010. Je signale aussi que nous sommes actuellement confrontés à une augmentation assez importante des produits pétroliers, que le gouvernement allemand vient de négocier un pacte avec les syndicats, les ONG et le patronat. Ce pacte porte sur le long terme et associe économie d'énergie et logement, entraînant ainsi à la fois création d'emplois, de richesses et réduction des émissions de CO₂. Or la déclaration du gouvernement belge ne comporte rien à ce sujet.

Je ne peux pas non plus me priver du plaisir de reprendre et de commenter le paragraphe concernant l'électricité. Cela fait maintenant un an que j'ai interpellé régulièrement, d'abord Mme Moerman et puis M. Verwilghen, à propos de la libéralisation du marché de l'électricité et le non-suivi de cette libéralisation.

Depuis le 1er janvier 2004, les consommateurs captifs - il est vrai que ce sont seulement des Wallons et des Bruxellois - ont droit à une réduction du tarif de l'électricité de 3 à 4% mais elle ne leur est pas accordée car le ministre compétent ne prend pas l'initiative d'ordonner l'application de la loi.

De la même manière, les règles de la concurrence du marché de l'électricité ne sont manifestement pas respectées. Alors que nous avons eu de nombreux débats à ce sujet en commission, différentes questions apparaissent subitement dans cette déclaration. Ne paie-t-on pas trop cher? La concurrence est-elle respectée? Un monopole ne s'exerce-t-il pas dans le secteur de l'électricité? Ne faudrait-il pas concrétiser la mise aux enchères des capacités virtuelles de production d'Electrabel? Ces questions sont posées subitement pour la première fois alors que depuis un an le gouvernement fait la sourde oreille. On a donc perdu du temps et les citoyens qui avaient droit à cette diminution de prix de l'électricité depuis le 1er janvier 2004 perdront à tout jamais cet avantage.

Europa voorop dat hernieuwbare energiebronnen tegen 2010 goed moeten zijn voor 12% van het totale energieverbruik. En aanwijzingen van een latente crisis zijn er volop.

Sinds ruim een jaar interpelleer ik de bevoegde ministers over de liberalisering van de elektriciteitsmarkt. De gebonden afnemers in Wallonië en Brussel hebben sinds 1 januari 2004 recht op een verlaging van het elektriciteitsstarief met 3 à 4%, maar de bevoegde minister neemt geen initiatieven om de wet te doen toepassen.

Zo worden ook de concurrentieregels op de elektriciteitsmarkt apert met voeten getreden. Hoewel we hierover al dikwijls gedebatteerd hebben in de commissie, duiken er nu plots een aantal nieuwe vragen op in deze verklaring.

Ik vind ook geen enkele verwijzing terug naar *corporate governance*, ondanks de recente gebeurtenissen, zoals onder meer het standpunt van Suez ten aanzien van Electrabel en Distrigaz.

De regering schijnt geen rekening te houden met de voordelen van de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen, zowel op het vlak van de energiebevoorrading als van het milieu en ze heeft evenmin oog voor de interesse die daarvoor bij de particulier sector bestaat.

De maatregel met betrekking tot het gecombineerd vervoer, waarvan de verwachte opbrengst nochtans 15 miljoen bedraagt, wordt uitgesteld.

In de verklaring vinden we ook geen enkel voorstel terug met betrekking tot de energiebesparing die de Staat in de openbare diensten zou kunnen verwezenlijken, dit terwijl in het Kyotofonds een reserve van 40

Ce qui est fascinant aussi, c'est que, dans cette déclaration, aucune allusion n'est faite à la corporate governance, aux règles de bonne gestion dans ces sociétés productrices d'énergie, qu'il s'agisse d'Electrabel ou de Distrigaz - mais ce sont les mêmes acteurs - et ce malgré les événements qui viennent de se produire dont notamment les prises de position de Suez vis-à-vis d'Electrabel ou de Distrigaz.

Ce qui est fascinant, c'est que le gouvernement ne semble pas considérer que le développement des énergies renouvelables permet en fait de développer des créneaux d'activité, d'atteindre les objectifs de réduction de CO₂ et d'atteindre des objectifs d'indépendance par rapport aux sources énergétiques. Il ne semble pas considérer non plus que des acteurs sont intéressés pour développer des activités dans ce secteur, alors que les acteurs privés se bousculent au portillon en demandant stabilité et cohérence.

Je ne pourrai résister au plaisir de vous donner lecture d'une intervention émanant d'un patron flamand, dont l'entreprise a été nommée entreprise de l'année en 1998. Le même genre de réaction nous est parvenu de patrons wallons, mais étant donné que notre premier ministre et notre ministre de l'Energie sont néerlandophones, je me disais que la prise de parole d'un patron flamand pouvait avoir plus d'impact.

Que dit-il à la suite des tergiversations de ce gouvernement? "La Belgique rate l'occasion pour innover et être entreprenante sur deux niveaux. Premièrement, notre pays rate une occasion de devenir plus indépendant en matière d'approvisionnement d'énergie vis-à-vis du reste du monde. Le succès de notre économie dépend aujourd'hui beaucoup de la bonne volonté de fournisseurs étrangers de matières premières énergétiques comme les produits pétroliers ou l'uranium. J'ai appris, comme entrepreneur, qu'il faut protéger les actifs vitaux d'une entreprise et ne pas être dépendant de l'arbitraire de tiers, ceci afin de pouvoir garantir la continuité de l'entreprise. Pourquoi un pays ne devrait-il pas faire la même chose?

Deuxièmement, on rate une occasion de soutenir le développement d'une expertise et une industrie en matière d'énergie durable. La décision d'abandonner l'énergie nucléaire était une excellente opportunité pour soutenir des entreprises flamandes qui sont actives dans le domaine de nouvelles formes d'énergie, d'innover en matière d'énergie, d'être créatifs et de poser la Flandre comme leader dans le domaine de la technologie énergétique.

Le fait que le ministre Verwilghen remette en cause la sortie du nucléaire est un mauvais signal. Nous admettons qu'il existe des doutes; étudions donc toutes les nouvelles initiatives. Ce dont on a besoin aujourd'hui est un signal clair du ministre que le choix de la sortie du nucléaire est confirmé et irréversible et que ceux qui investissent aujourd'hui dans des énergies durables seront rémunérés à terme."

Autre mesure absente ou reportée: le transport combiné. L'entrée en vigueur complète de cette mesure est reportée et on estime que cela va rapporter 15 millions. Ce n'est pas grand-chose par rapport au déficit qu'il fallait combler et qui s'approchait de quatre milliards. De la même manière, j'aimerais savoir si et comment le gouvernement a respecté ou a commencé à respecter son engagement pris au méga-

miljoen aanwezig is, die rechtstreeks kan worden aangewend. Dat is, in het licht van het mogelijke resultaat van zo een maatregel, nauwelijks te begrijpen.

De oliemaatschappijen maken forse winst, waardoor zij de stookoliecheques kunnen financieren. De maatregel lijkt thans veeleer van structurele aard dan eenmalig te zijn. Het garantiefonds voor de uitgifte van die cheques zou blijkbaar door de consumenten worden gefinancierd en de oliemaatschappijen zouden zich ertoe beperken voorschotten toe te kennen die na verloop van één jaar moeten worden terugbetaald. Wij zijn voorstander van de invoering van stookoliecheques die door de oliemaatschappijen worden gefinancierd.

We stellen twee andere structurele maatregelen voor. Met de eerste maatregel willen we via een formule van derde investeerder de overheids- en semi-overheidsdiensten evenals de lokale dienstverleners ertoe aansporen in energiebesparende voorzieningen te investeren. Met de tweede maatregel vragen we dat op de sociale woningen die voldoen aan de criteria inzake energie-efficiëntie en het gebruik van de schoonste energie maar 6 percent BTW geheven wordt.

Overigens worden ook de vrouwen vergeten. In de beleidsverklaring staat geen woord te lezen over de resolutie over de voorschotten op achterstallig onderhoudsgeld die we in juli goedkeurden. Dat getuigt van misprijzen ten aanzien van de vrouw en van het Parlement die kennelijk over het hoofd worden gezien.

Ook de gehandicapten blijven in de kou staan. Ze krijgen enkel gemakkelijker toegang tot een beroepsopleiding met het oog op hun tewerkstelling. Die maatregel is te beperkt. De regering zou ook

conseil d'Ostende et qui consistait à renouveler le parc des automobiles des ministères et des administrations fédérales de manière à diminuer la production de CO₂.

aandacht moeten hebben voor de eindeloopbaan van de werkende gehandicapten.

Enfin, je reviendrai encore une fois sur le fonds Kyoto et sur les économies d'énergie que l'Etat pourrait faire. Ce fonds Kyoto est donc alimenté; il contient au moins 40 millions qui seraient utilisables demain, si on le décidait. Ces 40 millions pourraient être versés dans la société anonyme tiers investisseur qui vient d'être mise en place et qui doit se contenter d'à peine 2,3 millions.

Lorsque le secrétaire d'Etat Olivier Deleuze a mis en place le fonds Kyoto, son objectif était que ce fonds puisse servir à des aménagements et investissements en économie d'énergie, en efficacité énergétique dans les bâtiments qui dépendent de la Régie des Bâtiments, c'est-à-dire tous les bâtiments des administrations, des services publics ou para-publics.

Aujourd'hui, rien n'est fait et aucune ambition n'apparaît dans la déclaration gouvernementale. En fait, on se comporte - et cette déclaration le traduit - comme si la Belgique avait oublié qu'elle avait ratifié ce protocole, que M. Poutine l'a fait, et que bientôt, nous serons contraints de le respecter. Je pense que dans toutes ces matières-là, M. Verhofstadt a raison en disant que celui qui n'avance pas recule, parce que les investissements ne se font pas, parce que les travaux ne se font pas, les économies ne se font pas. On perd donc de l'argent.

À partir du moment où l'on dit qu'on veut que les frais de fonctionnement des services publics soient rabotés de 4% et qu'on laisse un coût de consommation énergétique augmenter comme il le fait avec la flambée des prix du mazout, c'est de l'irresponsabilité. A mon avis, la réduction proposée des frais de fonctionnement devrait être doublée si l'on veut atteindre l'objectif, qui était de 4% au moment où ce prix était moins élevé.

Etant donné que j'ai décidé d'aborder l'ensemble du domaine énergétique et environnement, je voudrais revenir également sur le financement du fonds mazout. En 2000, nous avons effectivement mis en place des chèques mazout. Il s'agissait d'une mesure ponctuelle, mais nous avons décidé que ce serait le secteur pétrolier qui en assumerait le financement. Notre raisonnement était que le secteur pétrolier, et pas seulement les acteurs de l'importation ou de la distribution, faisait un bénéfice mirobolant. Au premier semestre 2004, si l'on tient compte des cinq "majors" de l'or noir, on arrive à un bénéfice de 40 milliards, réalisé en dehors de toute logique économique, en dehors de tout investissement, en dehors de tout effort.

La mesure qui est proposée maintenant se présente sous un angle structurel plutôt que comme une mesure ponctuelle: il s'agirait de mettre en place un fonds social pour le faire intervenir chaque fois qu'il y aura une augmentation. D'après toutes les informations que j'ai eu l'occasion de voir, ce fonds va être entièrement alimenté par les consommateurs. S'il y a intervention des pétroliers, ce sera pour avancer une somme que l'État devra alors leur rembourser un an plus tard.

Autant nous sommes favorables à des mesures d'aide aux personnes qui ont les revenus les plus faibles, autant nous considérons que le coût de ces mesures, quand elles sont ponctuelles et qu'elles apportent du bénéfice en dehors de toute logique économique, doit être assumé par les pétroliers. Il est vrai aussi qu'une mesure ponctuelle ne suffit pas et que nous devons recourir à des mesures structurelles.

Donc, monsieur le président, nous avons déposé des propositions de loi pour lesquelles nous demanderons l'urgence dès qu'elles pourront être prises en considération et dont l'objet est de réinstaurer un système de chèques-mazout mais aussi d'instaurer deux mesures structurelles. La première mesure est d'utiliser la technique du tiers investisseur - puisque le fédéral a des sous via le fonds Kyoto - en suggérant que ce mécanisme de tiers investisseur puisse s'élaborer avec les entités fédérées afin que nous disposions d'un fonds suffisamment alimenté, qui permette des investissements importants et d'attendre des remboursements qui se font avec les économies d'énergie. En effet, les écoles, les crèches et les hôpitaux sont aussi directement touchés par l'augmentation du prix du mazout.

La deuxième proposition structurelle que nous vous soumettrons consiste à réduire à 6% la TVA sur la construction des logements sociaux, à condition que cette construction intègre les critères qui permettent l'efficacité énergétique et le choix d'une source d'énergie qui soit la plus propre possible.

J'espère que cette préoccupation sera aussi la vôtre et que vous soutiendrez cette proposition profitant justement de cette hausse des produits pétroliers.

Je voulais ajouter deux petites remarques qui ont leur importance et qui quittent le champ de l'énergie. En lisant cette déclaration, je constate que, de nouveau, des partenaires sont oubliés: ce sont les femmes. Manifestement, il n'y a pas eu de lecture "genre" en rédigeant cette déclaration. A aucun moment, dans les mesures qui sont proposées, on ne s'est posé la question de leur incidence sur les femmes.

Je pensais pourtant que, consécutivement à la législature précédente et à la mise en place du Centre pour l'Egalité des chances, c'était un mécanisme qui devait être employé de manière systématique.

Il n'y a pas non plus, dans cette déclaration, le relais d'une résolution que nous avons adoptée en juillet dans ce Parlement et qui demandait au gouvernement d'intégrer, à partir du 1er janvier 2005, les avances pour créances alimentaires non payées dans le service de recouvrement qui est entré en fonction le 1er juin. Cela témoigne d'un mépris, non seulement envers les femmes, mais aussi envers le Parlement et les injonctions qu'il donne au gouvernement.

Une autre catégorie de personnes que je trouve particulièrement méprisées dans cette déclaration, ce sont les personnes handicapées. De deux choses l'une: soit on n'en parle pas, soit on en parle d'une manière convenable et suffisante, avec du contenu. Dans la déclaration, elles sont citées à deux reprises, et les deux fois où elles le sont, c'est pour dire qu'il faut leur permettre de participer au marché du travail. Là, nous sommes d'accord. Que propose-t-on? De

faciliter les formations sectorielles et d'entreprises pour que ces personnes handicapées trouvent du travail. Or, je trouve qu'il est particulièrement restrictif d'aborder cette catégorie de personnes uniquement par ce biais-là, alors que, pour leur permettre de participer au milieu du travail, il existe toute une série de pistes au sujet desquelles il serait intéressant de débattre.

J'estime qu'il est malheureux de dire que des économies de 4% seront réalisées dans les frais de fonctionnement des administrations publiques alors qu'on sait que dans le service qui traite des allocations pour personnes handicapées, il y a un retard de plusieurs dizaines de milliers de dossiers. On y constate un manque flagrant de moyens techniques, financiers et humains. Or, cette déclaration ne dit même pas que l'on va essayer de résorber ce retard.

On parle d'aménager la fin de carrière pour le travail difficile. Or, il n'est pas possible pour les personnes handicapées – qui ont parfois travaillé pendant trente ans déjà – d'arrêter leur carrière plus tôt en bénéficiant directement d'une pension sans devoir recourir à des allocations auxquelles elles ont voulu échapper toute leur vie en travaillant. Des propositions sont également déposées depuis plus d'un an. Pourtant, cette déclaration ne tient pas compte de ces personnes. J'estime que cette attitude est particulièrement méprisante vis-à-vis d'elles.

En cette matière également, j'estime que si l'on n'avance pas, on recule! C'est par cette phrase que je souhaite terminer mon intervention.

01.21 Claude Marinower (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal het met uw toestemming hebben over het luik Justitie en over het luik "veiligheid".

Met betrekking tot Justitie net zoals met betrekking tot het luik veiligheid is er een verhoging van het budget, dat hebben anderen al voor mij gezegd. Opmerkelijk. De enen wijten dat aan het gebrek aan doorzettingsvermogen ten aanzien van een aantal projecten die voorliggen, terwijl anderen - zoals onze fractie- dat toeschrijven aan het feit dat Justitie en veiligheid als vooraanstaande luiken in ons programma en in onze visie horen. Met betrekking tot Justitie verhoogt het budget met meer dan 4%. Ik heb er een aantal initiatieven die in de steigers staan, uitgelicht.

Ten eerste, de schijnhuwelijken. Degenen die de commissie voor de Justitie volgen, weten dat het maar enkele maanden geleden is dat op korte termijn zowel de minister van Justitie als de minister van Binnenlandse Zaken werden ondervraagd over het strafbaar stellen van schijnhuwelijken en dat daaruit tegenstrijdige antwoorden zijn voortgesproken. Aan de ene kant pleitte de minister van Binnenlandse Zaken voor het strafbaar stellen, aan de andere kant was de minister van Justitie daar tegen gekant. Wij zijn dan ook bijzonder verheugd vast te stellen dat in deze regeringsverklaring met betrekking tot schijnhuwelijken zeer duidelijk een andere piste wordt bewandeld, met name dat de regering het erover eens is dat het afsluiten van een schijnhuwelijk strafbaar zal gesteld worden. Anderzijds is wel duidelijk dat wij het niet daarbij kunnen laten.

De maatregelen die op het gebied van schijnhuwelijken worden

01.21 Claude Marinower (VLD): Le budget de la Justice a été augmenté de plus de 4 %, ce qui prouve que la justice et la sécurité sont bel et bien des priorités pour ce gouvernement, quoi que puisse en dire l'opposition.

En commission, la ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur ont donné des réponses contradictoires en ce qui concerne les mariages de complaisance : contrairement à la ministre de la Justice, le ministre de l'Intérieur entendait ériger le mariage de complaisance en infraction pénale. Nous nous félicitons dès lors que la déclaration de politique fédérale mentionne explicitement que les mariages de complaisance seront punissables. Nous devons toutefois également lutter contre tous les abus connexes. Ces abus devraient être dépistés plus rapidement par le biais d'une banque-carrefour. Il importe également que les mariages de complaisance soient traités de

getroffen, moeten worden uitgebreid tot alle randfenomenen die misbruiken zijn en bovendien tot resultaat hebben dat er, wanneer er tegen deze misbruiken niet wordt gekampt en er geen maatregelen tegen worden getroffen, heel snel een internationaal karakter aan zal worden gegeven. Steeds meer zal er ook vanuit het buitenland naar onze contreien worden afgezakt. Ik verwijs daarbij naar de problematiek van schijnhuwelijken en naar het feit dat Nederland blijkbaar ook een aantal initiatieven ontwikkelde.

Onze fractie pleit ervoor dat een aantal gemeenschappelijke maatregelen zouden worden getroffen en dat er als het ware een kruispuntbank wordt opgesteld, waardoor de misbruiken sneller kunnen worden aangekaart en ook veel sneller kunnen worden aangepakt. Het is niet normaal dat schijnhuwelijken strafbaar zouden worden gesteld, maar tegelijkertijd andere misbruiken welig blijven tieren en niet worden aangepakt. Het is evenmin normaal dat in steden, zoals Antwerpen, koppels gevormd door twee mensen waarvan noch de ene noch de andere een woord Nederlands spreekt, wel naar een ambtenaar van het OCMW of naar een advocaat kunnen stappen en een procedure inleiden, waarbij zij – geen woord Nederlands kennend – wel de uitdrukking 2-21/2-23 kennen. Dat is de procedure voor voorlopige maatregelen. Dat weegt op het budget van het OCMW en heeft twee keer dezelfde uitgaven tot gevolg.

Ondanks de gunstige evolutie moeten we er dus wel toe komen dat de zaak op eenzelfde manier wordt behandeld over de taalgrenzen heen. We moeten er ook toe komen dat de ambtenaren van de burgerlijke stand worden gevormd, opdat zij het fenomeen van schijnhuwelijken sneller kunnen identificeren en opdat ook de cellen Schijnhuwelijk, die in de steden en in de gemeenten worden opgericht, werkzaam zijn en werkbaar kunnen blijven. Het mag dus niet gaan zoals in Antwerpen, waar uiteindelijk één ambtenaar voor die hele dienst moet zorgen, met alle gevolgen vandien. Dat is het wat ik wou zeggen over de schijnhuwelijken.

Wat betreft de gerechtelijke achterstand, werden er dit jaar een aantal protocols afgesloten. Belangrijk op dat vlak is het protocol dat met het hof van beroep van Antwerpen werd afgesloten. Ik herinner mij hoe van op deze plaats collega's van CD&V – de heer Van Parys – en collega's van het Vlaams Blok VLD onder meer in de schoenen schoof dat zij tot de schande van Vlaanderen behoorde, nu de partij een uitbreiding van de kaders in Antwerpen tegenstonden.

Een aantal maanden later konden wij slechts vaststellen dat die maatregel toch werd genomen en bovendien, conform de druk die bleef uitgeoefend, een paar weken geleden ook in de commissie werd goedgekeurd. Die conjuncturele maatregelen zullen echter niet voldoende zijn. Het zal niet voldoende zijn om een aantal bijkomende magistraten te benoemen als men geen structurele maatregelen neemt inzake het aantekenen van beroep. Daaraan moet paal en perk worden gesteld. De eerste voorzitter en de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie hebben ter gelegenheid van hun bezoek zeer duidelijk aangegeven dat alleen met structurele maatregelen resultaat zal kunnen worden geboekt, wat met de uitbreiding van de kaders alleen niet zal lukken.

Over de rol van de actieve rechter is weinig gezegd. Dit zullen wij van zeer nabij blijven opvolgen zodat daar ook de nodige maatregelen

manière identique des deux côtés de la frontière linguistique. Par ailleurs, les cellules communales chargées de dépister les mariages de complaisance doivent être pleinement opérationnelles et, par voie de conséquence, disposer d'effectifs suffisants.

En ce qui concerne l'arriéré judiciaire, des protocoles ont déjà été conclus, notamment avec la Cour d'appel d'Anvers. Ces protocoles ont déjà été approuvés en commission. De telles mesures conjoncturelles ne suffisent cependant pas: il y a également lieu de prendre des mesures structurelles. Le mandat des juges de complément doit être confirmé et prolongé. Il convient de développer le projet Phenix.

En ce qui concerne le droit de la jeunesse, la ministre de la Justice avait initialement présenté un tout nouveau projet qui n'accordait qu'une place limitée à la répression. Nous nous félicitons de ce que le caractère répressif figure dans la déclaration de politique.

L'application du droit pénal de la jeunesse relève des Communautés. Le gouvernement fédéral doit faire diligence, car une proposition flamande de décret prévoit une modification d'ici à la fin de janvier 2005. Il faut donc préparer le nouveau droit pénal de la jeunesse sans tarder, à défaut de quoi l'accord de coopération risque de devenir caduc.

L'augmentation du budget de l'Intérieur nous réjouit, de même que l'annonce d'une lutte plus transparente contre la criminalité.

Je ne m'appesantirai pas sur les statistiques de la criminalité mais j'aimerais signaler au passage l'ambiguïté du Vlaams Blok anversois. Ainsi, M. Penris a tout d'abord confirmé l'amélioration des résultats, avant de la rejeter quelques jours plus tard avec son

kunnen worden genomen om de misbruiken in de procedure aan te pakken. Over de protocolakkoorden had ik het al. Voorts zijn er ook de bevestiging en de verlenging van de benoeming van de toegevoegde rechters, de hervorming van procedures en het onverkort voortzetten van het Phenix-project, zodat de informatisering op een niveau komt dat Justitie waardig is.

Een derde pijler is het jeugdrecht en de discussie die al heel lang duurt over het sanctionerend effect en het repressief karakter van het jeugdrecht. Wij komen hier ook van heel ver. Terwijl de minister van Justitie aanvankelijk een volledig nieuw project voorstelde waarin weinig plaats zou zijn voor een repressief karakter, stellen wij vast dat in de huidige regeringsverklaring het repressieve karakter in het jeugdrecht uitdrukkelijk wordt vermeld. Het is niet voor niets dat op het ogenblik dat het project voor het eerst werd voorgesteld, sommige commentatoren het hadden over een project waar tegelijk koud en warm werd geblazen. Wij weten dat dit project nu bij de Gemeenschappen voorligt en wij hopen dat zeer snel een timing wordt voorgelegd. Er is immers een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de verschillende Gemeenschappen en de federale regering, onder meer over het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Er is ook een voorstel van decreet van de voorzitter van het Vlaams Parlement goedgekeurd houdende de wijziging van het decreet waarbij de datum is veranderd naar eind januari 2005. Men zal nog vrij snel moeten gaan om tegen die datum een nieuw jeugdrecht of nieuwe maatregelen te hebben, anders vervalt dit samenwerkingsakkoord. We zijn intussen al bijna eind oktober 2004. Onze fractie zal erop toezien dat daarover tijdig de nodige maatregelen en beslissingen worden genomen.

Mijnheer de voorzitter, met betrekking tot het hoofdstuk Binnenlandse Zaken verheugen wij ons ook over het feit dat het budget is verhoogd, ondanks besparingen op andere departementen. Dit moet toelaten om nog performanter te worden in de bestrijding van de criminaliteit.

Ik heb daarstraks niet willen interveniëren tijdens het betoog van de heer De Man omdat ik in Antwerpen om de zes maanden of om het jaar dezelfde discussie zou kunnen voeren met de heren Dewinter, Annemans en Penris, die tegenover mij zitten in die gemeenteraad. Ik herinner mij dat op een bepaald ogenblik resultaten werden voorgelegd in Antwerpen waarbij er een verbetering merkbaar was. De heer Penris, die toen aanwezig was, sloot zich aan bij de goedkeuring door allerlei fracties, maar vier dagen later - niet meer in de commissie, maar in de gemeenteraad - was de stemming en de stelling van het Vlaams Blok op dat vlak gewijzigd. Ik wijs er trouwens ook op dat de heer Dewinter, toch niet de minste in die partij, in Antwerpen reeds bij herhaling heeft gezegd dat hij over criminaliteitcijfers geen discussie meer wil voeren.

01.22 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Bent u gemeenteraadje aan het spelen?

01.22 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Allons-nous jouer ici un simulacre de conseil communal?

01.23 Claude Marinower (VLD): Neen, maar ik mag toch citeren uit betogen van vooraanstaande leden van uw partij, tenzij u daarover een beetje geringschattend wilt doen. Ik heb daar geen probleem

01.23 Claude Marinower (VLD): Je précise seulement que pas moins de dix plaintes concernent

mee. Dat is voor uw rekening, niet voor de mijne.

Ik wil geen gemeenteraad spelen, mijnheer Mortelmans, maar u zult mij toestaan een beetje verbaasd te zijn als men weet wie in Antwerpen het hoofdstuk Veiligheid voor uw partij beredert. Met alle respect voor het vermoeden van onschuld, is dat nog altijd iemand die in verdenking is gesteld voor niet minder dan tien feiten. Dat heeft niets met de gemeenteraad te maken, maar dat heeft wel te maken met de manier waarop het probleem wordt aangepakt en aangekaart. Er gelden dubbele normen op dat vlak.

Wat betreft de middelen voor de civiele veiligheid bleek uit de uiteenzettingen van de vorige sprekers dat men zich erover verheugt dat de budgetten gevoelig zijn gestegen - met niet minder dan 15% - en dat er bijkomende middelen werden gevonden voor een aantal problemen die zich bij de brandweer voordoen. De ramp van Ghislenghien heeft als een soort katalysator gewerkt waardoor men erin is geslaagd bijkomende kredieten te vinden zodat de inspectiediensten van de brandweer kunnen worden verhoogd, er meer materiaal en mensen zijn en er een expertisecentrum wordt opgericht om de hulpverlening bij te staan bij rampen. Waarschijnlijk volstaat dat echter niet om helemaal tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de brandweer en de civiele bescherming. Die zijn immers vragende partij voor een kenniscentrum dat minstens per Gewest zou bestaan. Een deel van het budget zal ook worden aangewend voor dat kenniscentrum.

Het is ook van belang dat aan het sociaal statuut van de vrijwilligers die zich in een dubbelzinnige situatie bevinden wordt gewerkt. Die vrijwilligers doen vaak gevaarlijk werk, maar kunnen niet genieten van de meest elementaire sociale voorzieningen zoals verzekering voor arbeidsongevallen of beroepsziekte omdat zij niet voldoen aan de voorwaarden die worden gesteld voor de toetreding tot deze stelsels. Ze zijn immers geen ambtenaar of werknemer en kunnen dus niet van de sociale dekking van deze stelsels genieten. Zonder het apart statuut van die vrijwilligers in vraag te willen stellen omdat de dualiteit vrijwilliger-beroeps een belangrijke bijdrage levert aan de efficiëntie en de maatschappelijke relevantie van de dienstverlening moet voor deze anomalie een oplossing worden gevonden. In de regeringsverklaring wordt daartoe meer dan een aanzet gegeven. Wij verheugen ons dan ook over de maatregelen die specifiek betrekking hebben op de brandweer, waardoor niet de indruk kan worden gewekt dat het hier alleen maar gaat over politie, politie en nogmaals politie en dat de brandweer in de loop van de laatste jaren een vergeten categorie is geworden.

Ik sluit hierbij net na 23.00 uur af. Ik dank u.

De **voorzitter**: Collega's, wij hebben vandaag vijftientig sprekers gehoord.

Vingt-cinq membres sont intervenus. Il y a eu de nombreuses interventions du premier ministre et une série d'interruptions et de répliques de la part de plusieurs ministres qui ont participé au débat.

Je dois malheureusement constater que les groupes ne respectent pas le temps de parole qu'ils ont soit eux-mêmes proposé, soit accepté.

l'homme qui est chargé de la sécurité à Anvers pour le Vlaams Blok.

Les moyens octroyés à la protection civile sont augmentés de 15%. C'est une bonne nouvelle, surtout pour les services d'incendie. Les services d'inspection bénéficieront d'une extension de leur cadre, les effectifs seront augmentés et on prévoit des investissements dans un matériel plus performant. Par ailleurs, une partie de cette enveloppe sera consacrée au centre d'expertise que demandent les services d'incendie.

Pour les pompiers volontaires, l'accord de gouvernement offre plus que l'amorce d'une solution. A l'heure actuelle, les corps de pompiers volontaires se trouvent un peu assis entre deux chaises, leur statut ne leur conférant pas assez de droits et de certitudes.

De **voorzitter**: Er blijven nog 14 sprekers over in dit debat. Wanneer de leden zich, in tegenstelling tot vandaag, morgen wél aan hun spreektijd houden, hoop ik het debat op het einde van de voormiddag te kunnen beëindigen en de stemmingen op een redelijk uur te houden.

Voor morgen zijn er nog veertien sprekers ingeschreven. Ik wil toch een inspanning vragen. Ik zal ook nog een nota opstellen met de vergebruikte spreektijd. Ik hoop dat men zich daaraan zal houden. Dan kan ik de Kamer misschien vragen de bespreking morgen te beëindigen op het einde van de ochtendvergadering, of uiterlijk een uurtje na de aanvang van de bespreking in de namiddagvergadering. Dan volgen er veel stemmingen. Eventueel kunnen wij de vergadering toch beëindigen op een christelijk uur, op een redelijk uur.

Je souhaite aux onze courageux qui sont restés ce soir une agréable fin de soirée et un retour sûr. Ik wens u een veilige en goede thuiskomst.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 23.06 uur. Volgende vergadering donderdag 14 oktober 2004 om 10.00 uur.

La séance est levée à 23.06 heures. Prochaine séance le jeudi 14 octobre 2004 à 10.00 heures.